HATEMENNEBİYYİN AYETİ VE HZ.RESULÜLLAH'IN (S.A.V.) YÜCE ŞANI

HZ. MİRZA TAHİR AHMED

TÜRKÇESİ: M.C.ŞEMS

1996
ISLAM INTERNATIONAL PUBLICATIONS LTD

İ Ç İ N D E K İ L E R

– Takdim
– Asılsız Bir Suçlama Vadedilen Mesih'in İfadeleri
– İslâm Düşünürünün Dini Durumu
– Hatem-ün Nebiyyin Ne Demektir?

– Ümmet Büyüklerinin İfadeleri
– Şeyh Ebu Abdullah Muhammed Et-Tirmizi
– İmam Fahruddin Razi (a.r.)
– Allame İbn-i Haldun (a.r.)
– Seyyid Abdülkadir Geylanî (a.r.)
– Mevlana Celâlettin-i Rumî(a.r.)
– Mevlana Kasim Nanotavî (a.r.)
– İmam Rabbani Şeyh Ahmed Serhandî(a.r.)
– İmam Bakir (a.r.)
– Şah Veliyüllah Muhaddis Dehlevî (a.r.)
– Muhyuddin İbn-i Arabi (a.r.)
– Şeyh Bali Efendi (a.r.)
– İmam Abdülvehhab Eşş'arani (a.r.)
– Seyyid Abdülkerim Ceylanî (a.r.)
– Abdülkadir El-Kürdistanî (a.r.)
– Ebülhasanat Abdülhay
– Allame İbn-i Hacer Eskalanî (a.r.)
– İmam İbn-i Küteybe (a.r.)
– İmam Muhammed Tahir (a.r.)
– Molla Aliyülkari (a.r.)
– Hafiz Berhürdar (a.r.)
– Allame Nur-ül Hasan
– Hatemiyet Ve Zaman
– Ümmeti Peygamber Hatemiyete Aykırı değildir
– Cahillerin Yorumu
– Hz.Resulüllah'ın Hadisleri
– Hz.Resulüllah'ın Vadedilen Mesih'e
– Peygamber Demesi
– Binanın Tamamlanması Şeriatin Kemale
– Ulaşması Demektir
– Ba'di Kelimesinin Anlamı
– Peygamberliğin Devamı
– Hadis "La Nebiyya Badi"nin Gerçek Anlamı
– Hz. Ayşe'(r.a.)nin Buyuruğu

– Peygamber Ne Zaman Gelir?
– Ebülkelâm Azad'ın Düşüncesi
– Dr.İkbal Ve Müslümanlar'in Durumu
– Mevdudi'nin İfadesi
– Şiilerin Ümmet Hakkındaki İfadeleri
– Kuran-ı Kerim Ve Hz. Mehdi'nin Gelişi
– Hz. Resulüllah'ın Verdiği Haberler

– Bir Peygamber Nasıl Tanınır?
– ibn-i Kayyim'in Yorumu

– Din Bilginleri Mehdi'ye Düşman Kesilecek
– İbn-i Arabi'nin İfadesi
– Nüvvab Sıddik Hasan'ın Düşüncesi
– İmam Rabbani'nin Buyruğu

– İslâm Medeniyetin Temelleri
– Müslümanların Medeniyet Farkları
– Mevdudi'nin Ümmet Hakkındaki Düşünceleri
– Ümmet'e Vadedilen Manevi ödüller
– Peygamberlerden Alınan Söz
– Allame Razi'nin Bu Konudaki Düşünceleri
– Hz.Resulüllah'ın Buyruğu
– Mehdi Mutlaka Gelecek
– Mesih Ve Mehdi Bu Ümmetten Olacak
– İbn-i Arabi'nin İfadesi "Vadedilen Mesih Peygamber Olacak"
– Mesih Yeni Bir Beden İle Gelecek
– Hz.İsa(a.s.) Vefat Etmiştir
– İbn-i Haldun'un Mesih Ve Mehdi Hakkındaki Düşüncesi
– Dr.İkbal Ve Mehdi'nin Zuhuru
– Ahmedi MüslümanlarA Zulmedilmekte
– İsa(a.s.) Tekrar Gelmeyecektir

Takdim

Allah'ın Habibi Mustafa (s.a.v.) şüphesiz "Hatem-ün Nebiyyin"dir. Kuran-ı Kerim'in vahyedilen kitapların en yücesi olduğuna inanan her Müslüman, bu Yüce Kitab'ın beyan ettiği gibi, Hz. Muhammed Mustafa(s.a.v.)'nın "Hatem-ün Nebiyyin" olduğuna da içtenlikle inanır. Her kim bunu inkar ederse bütün Kuran-ı Kerim'i ve İslâm dinini inkar etmiş olur. Böyle bir kişinin, Müslüman sayılmasının mümkün olmayacağı da çok tabiidir.

Yüce Rabbimiz(c.c.),Yüce Resulünü(s.a.v.) bu kelimelerle methetmiştir. Müslüman Ahmediye Cemaati Kurucusu Mirza Gulam Ahmed Kadiyani (a.s.) değişik yazılarında da bu konuyu izah etmiş ve hem kendisinin hem de yandaşlarının buna içtenlikle inandıklarını açıklamıştır.

Pakistan Sıkıyönetim İdaresi adına yayınlanmış olan broşürde, Müslüman Ahmediye Cemaati üyelerinin Hz. Muhammed(s.a.v.)'in "Hatem-ün Nebiyyin" olduğuna inanmadıkları ileri sürülmüştür. Diğer birçok suçlamalar gibi bu da Müslüman Ahmediye Cemaati üyelerine isnat edilmiş tamamen asılsız bir yakıştırma ve temelsiz bir iftiradır. Müslüman Ahmediye Cemaati Başkanı; Vadedilen Mesih ve Mehdi(a.s.)'nin Halifesi Hz. Mirza Tahir Ahmed, bu temelsiz suçlamayı reddetmiş ve bütün Ahmedi Müslümanların Peygamber Efendimiz Hz. Muhammed'in "Hatem-ün Nebiyyin" olduğuna içtenlikle iman ettiklerini beyan etmiştir. Ayrıca Kuran-ı Kerim'den; Hazreti Resulüllah(s.a.v.)'ın hadislerinden ve Ümmet Büyüklerinden referanslar vererek bunun gerçek anlamını da izah etmiştir.

Bu yazıları, Ordu dilinden Türkçeye çevirerek Türk okuyucularının dikkatine sunarız. Bu yazıları okuyan her araştırmacı, Müslüman Ahmediye Cemaati aleyhinde yürütülen propagandanın gerçek içyüzünü de anlamış olacaktır. Böylece bu eser gerçeği arayanlar için bir rehber niteliğinde olacaktır ümidindeyiz.

Tercüme çalışmalarında daima bana destek olduğu gibi bu tercüme konusunda da yine elinden geldiğince bana yardımcı olan Sayın Emine Çakmak Hanım'a içten teşekkür borçluyum.

Yayımcı
Mayıs 1996

Mehdi Hazretleri'nin dördüncü halifesi Mirza Tahir Ahmed Hazretleri'nin 7 Nisan 1985 günü, İngiltere Müslüman Ahmediye Cemaati yıllık toplantısında yaptığı konuşmanın tam metni aşağıdadır.

Kelime-i Şehadet, istiaze ile Fatiha Suresi'ni okuduktan sonra, Hz.M.T.Ahmed şu ayetleri okudular:

مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ
وَلَٰكِن رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ ۗ
وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ۝ يَا أَيُّهَا
الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا
كَثِيرًا ۝ وَسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ۝ [1]

İĞRENÇ VE ASILSIZ BİR SUÇLAMA

Daha sonra şöyle söze başladılar: Pakistan Sıkıyönetim Hükümeti'nce Müslüman Ahmediye Cemaati aleyhinde bastırılan broşürde ileri sürülen iftiralardan en çirkini ve üzücüsü de şudur: Hz. Muhammed'in *"Hatem-ün Nebiyyin"* olduğuna inanmazlar !!!

Bu suçlama tamamen asılsız ve uydurmadır. Hz. Mehdi'nin yazılarını okumuş hiçbir kimse, bu iftiraya asla inanmaz. Ne yazık ki Pakistan Sıkıyönetim Hükümeti, sıkıyönetim yasalarına dayanarak, Vadedilen Mesih ve Mehdi Hazretleri'nin eserlerini yasaklamıştır. Halbuki bir araştırmacı bu eserleri okuyarak, bu tür suçlamanın gerçek içyüzünü öğrenebilirdi.

VADEDİLEN MESİH (A.S.)'İN İFADELERİ:

Hz.Ahmed'in hem şiirinde hem de nesrinde bu konuda bir çok yazı bulunmaktadır. Bunlardan anlaşıldığına göre, Hz. Ahmed ve yandaşları tam içtenlikle Hz. Muhammed Resulüllah'ın "Hatem-ün Nebiyyin" olduğuna inanırlar. Öteki ulema ise, bunun gerçek anlamını kavrayamamışlardır. Hz. Ahmed şöyle demektedir: *"Şunu da hatırdan çıkarmamak gerekir ki benim ve Cemaatim aleyhinde ileri sürülen, sanki biz Hz.Muhammed'i (S.A.V.) "Hatem-ün Nebiyyin"*

[1] Ahzab suresi ayet.41-43

kabul etmiyormuşuz gibi bir suçlama tamamen yalan ve iftiradır. Biz tam bir kuvvet, yakin, marifet ve kalp gözü ile Hz.Resulüllah'ın (s.a.v.) "Hatem-ün Nebiyyin" olduğuna inanırız. Muhaliflerimiz ise bu inancın yüz binde birine bile sahip değildirler. Zâten onların buna gücü bile yetmez ve onlar Hatem-ül Enbiya'nın, Hatm-i Nübüvvet'in gerçek içyüzünü ve sırrını hiç anlayamamaktadırlar. Onlar ancak atalarından bir kelime duymuşlardır. Lâkin onun kapsamından habersiz olup, Hatm-i Nübüvvet'in ne demek olduğunu ve ona iman etmenin ne anlam taşıdığını bilmemektedirler. Biz Yüce Rabbimiz'in bildiği gibi tam içten bilerek Hz.Resulüllah'ın Hatem-ül Enbiya olduğuna inanırız. Yüce Rabbimiz Hatm-i Nübüvvet'in gerçek anlamını bize öyle anlatmıştır ki biz bu marifet şarabından özel bir lezzet duymaktayız. Bu pınardan içerek doymuş olanlardan başka hiçbir kimse bu lezzeti asla anlayamaz." [1]

Hz.Ahmed (a.s.) başka bir yazısında şöyle demiştir: *"Bizim dinimizin özeti ve özü 'Lâ ilahe illallâhü Muhammed-ür Resulüllah'dır. Bu dünyadaki hayatımızda inandığımız ve Yüce Allah'ın (c.c.) yardımı ve bereketiyle bu geçici âlemden birlikte göç edeceğimiz itikadımız* şudur *ki, eliyle din* artık tam mertebeye *erişmiş olan Hazret-i Seyyidüna ve Mevlâna Muhammed-i Mustafa (s.a.v.) hatem-ün nebiyyin ve hayrülmürselindir. Bir kulun doğru yolu benimseyerek Yüce Rabbine erebileceği nimet artık o Yüce Peygamberin (s.a.v.) eliyle kemale ulaşmıştır."* [2]

Yine başka bir eserinde şöyle ifade etmiştir:

"Resulüllah (s.a.v.) kalbinin temizliği, iç huzuru, ismeti, hayası, sıdkı ve sefası, tevekkül ile vefası, ilâhî aşkın bütün gerekleri bakımından bütün peygamberlerden daha üstün mertebeli, daha yüce şanlı ve daha saf ve temiz idi. Onun için Yüce Allah (c.c.) kendisini, kemalât-ı hasse (özel yücelikler) güzelliğiyle, hepsinden daha fazla süsledi. Bütün geçmiş ve gelecek olan insanların kalbinden daha geniş, daha pak, daha masum, daha aydın ve daha aşık olan kalbi, bütün geçmiş ile gelecek olan insanlara indirilen vahiyden daha kuvvetli, daha yüce, daha üstün ve daha mükemmel olduğu gibi, ilâhi sıfatları göstermek için en temiz ve geniş bir ayna olan vahyin inmesine lâyık görüldü." [3]

Şimdi ben broşürde ileri sürülen yakıştırmaları teker teker ele alacağım. Bu broşür yalan ve iftiralarla doludur. Broşürde yalanla doğru birbirine karıştırılmıştır. Yahut doğru bir sözden yanlış bir netice çıkarılmıştır. Bazen de tamamen asılsız ve yalan bir söz ileri sürerek ondan yanlış neticeler çıkarmaya çalışılmıştır. Mesela broşürde şöyle denmiştir: "Geçmiş bindört yüz sene esnasında *Hatem-ün Nebiyyin'in* bütün İslâm aleminde meali şu olmuştur ki; Hz. Muhammed (s.a.v.) Allah'ın son peygamberidir ve ondan sonra artık hiçbir peygamber gelmeyecektir. Hz.Muhammed'in ashapları bile *Hatem-ün Nebiyyin* gibi Kuran'a dayalı bir terimi aynen yorumlamışlardır. Aynı kesin inanca dayanarak, peygamber olduğunu ileri süren her kişiye karşı savaşmaya devam ettiler. Daha sonra bile bütün İslâm tarihi

---

[1] Melfûzat; c. 2 s. 328
[2] İzale-i Evham; c.I; s.137
[3] Sürme-i Çeşm-i Arya; s.23

boyunca Ümmet-i Müslime, peygamber olduğunu ileri süren hiçbir kimseyi asla affetmemiştir." [1]

Başka bir yerde şöyle denmiştir:"Tanınmış düşünür ve tarihçi İbn-i Haldun; İmam İbn-i Teymiye ve onun aydın fikirli öğrencisi İbn-i Kayyim; Şah Veliyüllah Dehlevi ile Allâme Muhammed İkbal, Hatm-i Nübüvvet'in ilmî, sosyal ve siyasî içeriklerini tartışmış olan büyük Müslüman düşünürlerdir. Bu konuda Allâme İkbal'in düşüncelerini broşürde daha sonra okuyacaksınız." [2]

İslâm tarihinde peygamberliklerini ileri sürenlere karşı nasıl davranıldı ve ondan ne gibi mantıki netice çıkarmamız mümkündür? Ben bu konuyu daha sonra aydınlatacağım. İlk olarak şunu söylemek istiyorum ki *Hatem-ün Nebiyyin* ayetinin bütün tanınmış İslâm büyükleri tarafından *"Allah'ın son Peygamberi"* olarak yorumlandığını iddia etmek tamamen yalandır ve Ümmet-i Muhammed'in geçmiş büyüklerine isnat edilmiş bir iftiradır. Bundan başka bir anlamı yoktur. Hatem-ün Nebiyyin konusu çok geniştir ve çok derin anlamları kapsamaktadır. Bunun yalnız olumlu yönlerini bile bir oturumda dile getirebilmek mümkün değildir. O yüzden ben şimdilik bize yöneltilen itirazları cevaplandırmakla yetineceğim.

İSLAM DÜŞÜNÜRÜNÜN DİNİ DURUMU

İslâm düşünürlerine gelince, bir tek isim dışında, zikredilen isimleri biz de inkâr etmeyiz, şüphe yoktur ki bu İslâm büyükleri İslâm düşüncesi ve İslâmiyet felsefesi konusunda çok yüce hizmetlerde bulunmuşlardır. Müslüman Ahmediye Cemaati hepsinin büyük birer düşünür ve ilim ile marifet sahibi birer kimse olduğunu asla inkâr etmez. Yalnız Allâme İkbal gibi bir şairi büyük bir İslâm düşünürü olarak tanıtma meselesine gelince iş değişir. Dr. İkbal ne gibi bir İslâm düşünürü idi? Bu konuda İkbal'in, Prof. Sûfî Gulâm Mustafa Tebessüm Bey'e yazdığı bir mektuptan alınan şu iktibas dikkate şayandır. İkbâl şöyle der: *"Benim dinî bilgim çok sınırlıdır. Benim ömrüm Batı felsefesini araştırmakla geçmiştir. Batı düşüncesi artık ikinci huyum olmuştur. Ben, bilerek yahut bilmeyerek îslâm gerçeklerini Batı felsefesiyle araştırmaktayım."* [3]

Kur'an-ı Kerim'in yüce talimatlarını Batı düşünürleri ve Batı felsefesine tabi olarak araştırmakta olan ve din bilgisi çok az ve sınırlı olan bir şairi büyük İslâm mütefekkiri olarak; sözünü de sanki bir standartmış gibi Ümmet-i Muhammed'in önüne ileri sürmek, aklı başında hiçbir Müslüman'a yakışmaz!

HATEM-ÜN NEBİYYİN NE DEMEKTİR?

Broşürde *"Hatem-ün Nebiyyin"* tabiri mutlak son peygamber anlamında ileri

[1] A.G. Broşür; s. 6-7
[2] A.G.E. Aynı Yer
[3] İkbâl Name;c.l;s.46-47, yayınlayan Şeyh Muhammed Aşraf tacir kütüp; Keşmiri Bazar Lahor

sürülmüştür. Ümmet-i Muhammed'in büyükleri Resülüllah'ın zaman bakımından son peygamber olduğu düşüncesini reddetmişlerdir. Bu ifade çok hikmet dolu çok derin anlamları kapsamaktadır. Bu konuda hem Hz.Mehdi(a.s.)'nin hem de geçmiş İslâm büyüklerinin birkaç yazısını vermek istiyorum. Vadedilen Mesih ve Mehdi Hz.Ahmed (a.s.) şöyle der: *"Gerçek anlamda hiçbir peygamber Hz.Resülüllah (s.a.v.)'in kemalât-ı kudsiyesine eşit ve ortak olamaz. Bu doğru bir sözdür ve bunda hiç şüphe yoktur. İnsanlar bir yana, hatta hiçbir melek Hz.Resulüllah (s.a.v)'a eşit olduğunu iddia edemez."* [1]

Hatemiyet işte bu demektir. Yani bütün mahlukattan daha üstün olmak; öyle yüce bir peygamber olmak ki melekler bile ona eşit olmasınlar. Kısacası **"Hatemiyet"** ile **"Miraç"** aynı yüce mertebenin iki ayrı ismidir. Hz.Ahmed (a.s.) başka bir yerde şöyle ifade etmiştir: *"Bizim Resulümüzün (s.a.v.) zekâsı ve anlayabilme gücü bütün ümmetin toplam zekâsından ve anlayabilme gücünden daha fazladır. Hatta, kardeşlerimizin gücüne gitmesin; benim inancım şudur ki bütün peygamberlerin zekâsı ve anlayabilme gücü Hz.Resülüllah'ın zekâsı ve anlayabilme gücüne eşit değildir. Ben bunu delil ile ispat edebilirim."* [2]

Demek ki *"Hatemiyet* bütün peygamberlik değerlerinden daha üstündür ve bunun bir bölümü de zekâ ve kavrama yeteneğidir. Bu yüce mefhuma biz ancak Vadedilen Mesih Hazretleri (a.s.) vasıtasıyla ulaştık. Kendisinden önce bile bazı yazarlar buna benzer düşünceler ileri sürmüşlerdir. Fakat bu konuda Mehdi Hazretleri'nin ifadeleri çok daha derin manaları kapsamaktadır. Mesela o, şöyle demiştir: *"Hiç şüphe yoktur ki gerçek anlamda hiçbir peygamber Hz.Resulüllah'ın kemalât-ı kudsiyesinde ona eşit ve ortak olamaz. İnsanlar bir yana, hatta melâike bile Hz.Resulüllah (s.a.v.) ' a eşit olduklarını iddia edemezler."* [3]

Burada Resulüllah(s.a.v.)'ın kuvvet-i kudsiyesinde onun *"Hatemiyeti"ne* işaret edilmiştir. Yani yalnız feraset ve zekâ bakımından değil, kuvvet-i kudsiye bakımından bile o, eşsizdir ve bütün peygamberlerle meleklerin toplam kuvvet-i kudsiyesini kapsamaktadır. Onun için o, **"Hatem-ül-Enbiya"** lakabına nail oldu. Mehdi Hazretleri (a.s.) başka bir yerde şöyle der: *"Bütün peygamberlikler ve bütün risaletler, Hz.Resulüllah (s.a.v.)'ın bünyesinde son noktaya erişerek kemâle ulaştı."*[4]

Yani ancak geçmiş peygamberlerin özellikleri Hazreti Resulüllah(s.a.v.)'ın kişiliğinde bir arada bulunmakla kalmayıp, her özellik son haddine vararak kemâle ulaştı.

Hz.Ahmed'in bir yazısını daha veriyorum: *"Bizim peygamberimiz (s.a.v.) cami-yi kemalât-ı müteferrikedir. (Yani bütün peygamberlerin ferdî kemalâtına sahiptir.) Allah'ın Kur'an-ı Kerimde*

---

[1] Berahin-i Ahmediye; s. 258
[2] İzale-i Evham; s.307
[3] Berahin-i Ahmediye; s. 258
[4] İslâmî Usul Ki Filasafi; Ruhani Hazain c.10 s.367

فَبِهُدَاهُمُ اقْتَدِهْ

buyurduğu gibi: "Ey Habibim (s.a.v.)! Bütün peygamberlere bahşedilenhidayetlerin arkasından yürü." Bu demektir ki; her kim ayrı ayrı o hidayetleri kendi zatında toplarsa onun kişiliği, kollektif yahut toplayıcı olur ve o, *bütün peygamberlerden daha üstün olur.* [1]

Burada Resulüllah'ın *"Hatemiyetin"*den talim bakımından bahsedilmiştir ve dünyada geçmişteki bütün güzel talimatlar Peygamber Efendimizin (s.a.v.) talimatında toplanmıştır. Hz.Ahmed (a.s.) başka bir yerde şöyle demektedir:

"Daha önce geçmiş olan peygamberliklerle kitaplara ayrı olarak tabi olmaya gerek yoktur; çünkü nübüvvet-i Muhammediye hepsini kapsamaktadır. Ondan başka bütün yollar kapalıdır. Yüce Allah(c.c.)'a götüren bütün doğruluklar bunun içindedir. Bundan sonra ne yeni bir doğruluk gelecektir ne de daha önce geçmiş bir doğruluk var ki bunun içinde bulunmasın. Onun için bütün peygamberlikler bununla sona ermiştir. Nitekim böyle de olmalıydı." [2]

Demek ki geçmişteki peygamberliklerle kitaplara ayrıca uymaya gerek yoktur. "Bu da "Hatemiyet'in bir gereğidir. Eğer doğruluğun yahut nurun her hangi bir yönü kapsam dışında kaldıysa işte o zaman ona uymamız gerekli olur. Yalnız eğer her doğruluk ve her nur **"Hatm-i Nübüvvet"** kapsamında ise, ve hatta yeni bir şekilde parlamaktaysa ve yeni bir kemâle ulaşmışsa, o zaman insanı bütün diğer kapılardan müstağni bırakan peygambere **"Hatem"** denir. Hz.Ahmed (a.s.) bir manzumesinde şöyle der:

لَا شَكَّ أَنَّ مُحَمَّدًا خَيْرُ الْوَرٰى
رِيْقُ الْكِرَامِ وَنُخْبَةُ الْأَعْيَانِ
تَمَّتْ عَلَيْهِ صِفَاتُ كُلِّ مَزِيَّةٍ
خُتِمَتْ بِهِ نَعْمَاءُ كُلِّ زَمَانِ
هُوَ خَيْرُ كُلِّ مُقَرَّبٍ مُتَقَدِّمٍ
وَالْفَضْلُ بِالْخَيْرَاتِ لَا بِزَمَانِ
يَا رَبِّ صَلِّ عَلٰى نَبِيِّكَ دَائِمًا
فِيْ هٰذِهِ الدُّنْيَا وَبَعْثٍ ثَانِ

* *Şüphe yoktur ki Muhammed (s.a.v.) mahlulukatın en iyisidir. O, efendilerin seçkini ve ileri gelenlerin en gözdesidir.*

* *Her güzellik kendisiyle sona ermiştir. Her çağın nimetleri de kendi zatında son*

---

[1] Çeşme-i Mesihî; s.66, Ruhani Hazain; c.20 s.381

[2] El-Vasiyet; s.17 - 18

bulmuştur. [1]

* *O daha önce geçmiş olan her ermişten daha yücedir. Zâten üstünlük hayırdadır, zamanda değildir.*

* *Ya Rabbi! Kendi Peygamberine hem bu dünyada hem de ahirette selât-ü selâm gönder."* [2]

Farsça bir şiirinde Hz.Ahmed (a.s.) şöyle demektedir:

آں رسولے کش محمدؐ ہست نام
دامنِ پاکش بدست ما مدام
ہست او خیرالرسل خیرالانام
ہر نبوت را برو شد اختتام
ما ازو نوشیم ہر آبے کہ ہست
زو شدہ سیراب سیرابے کہ ہست
ما ازو یابیم ہر نور و کمال
وصلِ دلدارِ ازل بے او محال
ہمچنیں عشقم بروئے مصطفےٰ
دل پرد چوں مرغ سوئے مصطفےٰ

* *İsmi Muhammed olan o yüce peygamberin mübarek eli daima elimizdedir.*

* *O bütün Resullerin ve bütün mahlukatın en iyisidir. Her peygamberlik onun vasıtasıyla sona ermiştir.*

* *Var olan her suyu biz onun vasıtasıyla içeriz. Kana kana içerek doymuş olan herkes onun sayesinde içip doygunluğa ulaşmıştır.*

* *Biz her nura ve kemâle onun bereketiyle ulaşırız. Ezelî sevgiliye (Allah c.c.) onun vasıtası dışında erişebilmek mümkün değildir.*

* *Muhammed Mustafa (s.a.v.)'ya olan aşkım işte böyledir. Benim kalbim bir kuş gibi Muhammed'e doğru uçmaktadır."*

Bu şiirlerde *"Hatemiyetin"* yeni bir yönüne işaret edilmiştir. "Hatemiyet" bütün kemâl dereceleri kendi zatında toplamakla sınırlı değildir. O, bünyesinde topladığı bütün feyizleri, kendisine itaat eden ve aşkla onun yolunda ilerleyenlere

---

[1] Demek ki "Hatemiyet" zamanı bile kapsamıştır, önce ile sonra, geçmiş ile gelecek arasında bir ayırım bırakmamıştır.

[2] Ayna-yı Kemalât-ı İslâm

dağıtmakta ve ona köle gibi itaat edenler aldıkları feyizle kemâle ermektedirler.

Hz.Ahmed aynı konuyu bir Urduca şiirinde şöyle dile getirmektedir: *"Ey Peygamberlerin en üstünü! Biz de ancak senin bereketinle bütün ümmetlerin en üstünü olduk. Sen bütün peygamberleri geçtiğin için biz de senin sayende bütün ümmetleri geçtik."* [1]

Size Hz. Ahmed'in yazılarından ancak bir kaç örnek sunmaya çalıştım. Bütün bunlardan anlaşılacağı gibi Hz.Ahmed'in yazılarında, Hz.Resulüllah'ın **"Hatem-ün Nebiyyin"** olması ile ilgili o kadar geniş ve o derece derin manalar bulunmaktadır ki muhaliflerimiz onun yüzbinde birini bile anlayamamışlardır.

Hz.Ahmed (a.s.) efendisi ve efendimiz Hz.Muhammed(s.a.v.)'i nasıl tanıdıysa, muhaliflerimizin düşünceleri asla ona erişemez. Vadedilen Mesih Hazretleri'nin yazılarını okuyan her insaflı irfan sahibi benim bu söylediklerimi onaylayacaktır. Eski ümmet büyükleri ayrı ayrı bu mefhumlara değinmişlerdir. Yalnız Hz.Ahmed(a.s.)'in yazılarında onların hepsi mevcuttur. O bakımdan Hz.Ahmed'e "Hatem-ül uşşak" yani aşıkların hatemi diyebiliriz. Eskilerin sadece değinmekle yetindiği "Hatemiyet'in yönlerini Hz.Ahmed en ufak teferruatına kadar açıklamıştır.

ÜMMET BÜYÜKLERİNİN İFADELERİ

Şimdi ben geçmiş ümmet büyüklerinin bir kaç yazısını vermek istiyorum. İlk olarak Hz. Şeyh Ebu Abdullah Muhammed El- Hasan El-Hakim Et-Tirmizi (öl.308 H.)'nin yazısını veriyorum. O, şöyle demektedir:

"ومعناه عندنا ان النبوة تمت
بأجمعها لمحمد صلى الله عليه وسلم
فجعل قلبه بكمال النبوة وعاءً
عليها ثم ختم"

Bizce "Hatem-ün Nebiyyin"in anlamı şudur; peygamberlik, Hazreti Resulüllah(s.a.v.)'ın şahsında bütün yücelikleriyle toplanmıştır. Hak Teala, Hz.Resulüllah(s.a.v.)'in kalbini, nübüvvetin kemâllerini kapsamak bakımından bir kaba benzetmiş ve daha sonra üzerine mühür basmıştır. [2]

Gördüğümüz kadarıyla burada **"mühür"** kelimesi kullanıldığı için yani bütün kemâlatı kendi zatında toplayarak üzerine mühür bastığı için burada "sona erdirmek" mefhumu da okuyucunun aklına gelebilir. Oysa Hz.Ahmed'in buyurduğu gibi Hz.Resulüllah'ın feyizleri bir yerde durmuş değildir. Bu konuda **"Dena Fetedella"** ayet-i kerimesi hakkındaki yazıları okunmaya değerdir.

[1] Dürr-i Semin Urdu
[2] Hatm-ül Evliya; s.241

Hz.İmam Fahruddin Razi (öl.H.544) şöyle demektedir:

" فالعقل خاتم الكل والخاتم يجب
ان يكون افضل الا ترى ان رسولنا
صلى الله عليه وسلم لما كان خاتم
النبيين كان افضل الانبياء ".

"Hatem"in en üstün olması gereklidir. Görmüyor musun ki bizim Peygamberimiz (s.a.v.) "Hatem-ün Nebiyyin" olduğu için bütün peygamberlerden daha üstündür. [1]

Pakistan Sıkıyönetim Hükümeti'nce yayınlanmış olan broşürde, İslâm Büyüklerinin bir tanesi de Allâme İbn-i Haldun'dur (öl.H.808) O, şöyle demektedir:

" ويمثلون الولاية فى تفاوت مراتبها
بالنبوة ويجعلون صاحب الكمال فيها
خاتم الاولياء اى حائزا للمرتبة
التى هى خاتمة الولاية كما كان
خاتم الانبياء حائزا للمرتبة التى
هى خاتمة النبوة ".

Ulemalar velayeti, değişik mertebeleri bakımından Nübüvvet'e benzetirler. Hz. Resulüllah (s.a.v.) peygamberliğin en üstün mertebesine ulaştığı için "Hatem-ül Enbiya" mahlasına nail olduğu gibi, velayetin en üstün mertebesine ulaşmış olana da "Hatem-ül Evliya" denir. Demek ki o, artık velayetin en yüce mertebesine ulaşmıştır." [2]

Bu yazıdan anlaşıldığı gibi burada zaman bakımından sona ermek demek değildir. Aksine mertebe ve seviye bakımından en üstün ve en yüce makama ulaşmak demektir. Yoksa velayetin de sona erdiğini ve artık ümmette hiçbir velinin bile ortaya çıkmayacağını kabul etmeye mecburuz.

Hz. Seyyid Abdülkadir Geylanî'nin mürşidi Hz.Ebu Said Mübarek İbn-i Ali(öl.H.513) şöyle demektedir:

[1] Tefsir-i Kebir; İmam Razi; c.6 s.31
[2] Mukaddime; s.271-272; Mısır

وَالاخرة منها اعنى الانسان اذا عرج
ظهر فيه جميع مراتب المذكورة مع
انبساطها و يقال له الانسان الكامل
والعروج والانبساط على الوجه الاكمل
كان فى نبيّنا صلى الله عليه وسلّم ولهذا
كان صلى الله عليه وسلّم خاتم النبيّين

"İnsan yüceliklere doğru yükseldiği zaman, daha önce belirtilmiş olan bütün yüce mertebeler o insanın içinde en derin bir şekilde belirir. Böyle kimseye insan-ı kâmil denir. Yüceliklere doğru hareket ederek en derin bir şekilde yüce mertebelere ulaşmak (miraç) tam olarak peygamberimiz(s.a.v.) 'e nasip olmuştur. Zâten onun için o, "Hatem-ün Nebiyyin" olmuştur. [1]

Bütün İslâm âleminin saygı gösterdiği Konya'da medfun Mevlana Celâlettin-i Rumî Hazretleri (öl.H. 672) şöyle buyurmaktadır:

بهر این خاتم شد است او که بجود
مثل او نی بود و نی خواهند بود
چونکه در صنعت برد استاد دست
تو نه گویی ختم صنعت بر تو است

"Eli açık olmak (ve feyizleri başkalarına aktarmak) bakımından ne daha önce birisi tam olarak ona eşit olmuştur; ne de daha sonra birisi ona eşit olacaktır. Onun için o, "Hatem" olmuştur. Bir usta kendi sanatında doruğa ulaştığı zaman ona: "Bu sanat seninle tamamlandı, bitti" demez misin sen? [2]

Mevlana Muhammed Kasım Nanotavî bu konuda fikrini şöyle sergilemiştir: **"Peygamberler, Allah(c.c.)'ın buyruklarını insanlara ulaştırmak bakımından, valiler gibi, sanki Allah'(c.c.)ın valileridir. Memurlukların en üstünü ve en yücesi valilik yahut bakanlıktır. Bütün memurlar ona tabi olurlar. O, ötekilerin emirlerini durdurabildiği gibi, hiç kimse de onun emirlerine karşı gelemez. Onun bir tek sebebi vardır. O da bütün memurlukların onda sona ermiş olmasıdır. Aynı şekilde peygamberlik mertebelerinin "Hatem"inden daha üstün başka bir mertebe yoktur. Varolan bütün mertebeler onun yetkisi altındadır."** [3]

---

[1] Tuhfe-i Mürsile ; s.51
[2] Mesnevi ;c.6 şiir no.171-172
[3] Mübahese-i Şeh Cihan Pur; s.24-25

HATEMİYET ZAMAN SINIRINI TANIMAMAKTADIR

Bu yazıdan da anlaşılacağı gibi burada kemale ulaşmak ve yüceliğin doruk noktasına varmak mefhumu mevcuttur; zaman bakımından son olmak mefhumu burada yoktur. Hz.Ahmed (a.s.) bu konuyu geçmiş peygamberlere Hazreti Resulüllah(s.a.v.) 'ın bir minneti olarak da yorumlamıştır. Keza ona göre Hz. Resulüllah'ın "Hatem" olması ne zamanla ne de mekanla sınırlıdır. Aksine evrenseldir. Hz.Ahmed şöyle demektedir: "Hz.Resulüllah "Hatem" oldu. Fakat bu ondan artık ruhanî (manevi) bir feyzin başkasına geçmeyeceği anlamına gelmez. Aksine o, hatem (mühür) sahibidir. Onun mührü olmadan hiçbir feyiz başkasına geçemez. Onun ümmeti için kıyamete kadar hiçbir zaman mukaleme ve muhatebe-yi îlâhiye[1] kapısı asla kapanmayacaktır. Ondan başka hiçbir peygamber "Hatem" sahibi değildir. Bir tek onun mührü ile, ümmeti olmayı gerektiren peygamberlik elde edilebilir." [2]

"Ben O'nun Peygamberi(s.a.v.)'ne tam içten kalp huzuruyla iman ettim ve bütün peygamberliklerin onunla sona erdiğini bilirim. O'nun şeriati "Hatemüşşerai"dir. Ancak bir çeşit peygamberlik sona ermemiştir. Yani ona tam olarak itaat etmek şartıyla (itaat edene) bahşedilen ve onun nurundan nurlanan peygamberlik sona ermemiştir. Zira O Muhammedi Peygamberliktir; onun gölgesidir. O'nun vasıtasıyladır. Onun mazharıdır ve ondan feyiz almaktadır. [3]

Ayrıca, Hz. Mehdi Ahmed (a.s.) başka bir yerde bildirdiği gibi, geçmiş bütün peygamberlerin Hz. Resulüllah(s.a.v.)'in mührü yani "Hatm-i Nübüvvet"in minneti altında olduklarını ve doğruluklarının da ancak bu mühür sayesinde kanıtlanabildiğini de açıklamıştır. Eğer Hz. Resulüllah (s.a.v.) onları doğrulamış olmasaydı, biz asla onların doğru birer peygamber olduklarına inanmazdık. Bu ancak Hazreti Resulüllah(s.a.v.)'in feyzidir ki yalnız geçmiş bütün peygamberleri değil, dünyanın neresinde olursa olsun her yerde doğmuş olan peygamberleri doğrulamıştır ve böylece onlara büyük bir ihsanda bulunmuştur. Demek oluyor ki Allah'ın Habibi(s.a.v.)'nin "Hatemiyeti"nin feyzi zaman bakımından hem geçmişe hem de geleceğe doğru devam etmektedir. Mekân bakımından ise onun bir sınırı yoktur.

Bu konuda Ehli Sünnet vel Cemaat'in her gurubunda güvenilir bir zat olan, Hz.İmam Rabbani Şeyh Ahmed Serhandî'nin (öl.H. 1034) bir yazısını veriyorum. O, şöyle buyurmuştur:

[1] Allah'ın kulu ile konuşması(Çev.)
[2] Hakikat-ül Vahiy; s.27-28
[3] Çeşme-i Marifet ; s.324

"حصولِ كمالات نبوّت مرتابعان را بطريق
تبعيت و وراثت بعد از بعثت ختم الرسل عليه و
على جميع الانبياء والرسل الصّلوات والتّحيّات
منافى خاتميت اونيست فَلَا تَكُنْ مِنَ
الْمُمْتَرِيْنَ"

"Hatmürrüsül" (s.a.v.) ve bütün nebilerle resullere selât-ü selâm olsun. Hz.Hatmürrüsül Muhammed-i Mustafa(s.a.v.)'nın peygamber olarak ortaya çıkmasından sonra, kendisine tâbi olanların, tâbi olmak yoluyla yahut varis olarak, peygamberlik kemalâtını elde etmeleri, Hz.Resulüllah'ın "Hatem" oluşuna aykırı değildir, onun için ey muhatap! Sen şüphe içinde olanlardan olma." [1]

ÜMMETİ BİR PEYGAMBERİN ORTAYA ÇIKMASI HATEMİYETE AYKIRI DEĞİLDİR

Hz. Ebu Cafer, İmam Bakir (a.r.) ise şöyle demektedir:

"عن ابي جعفرٍ عليه السلام فى قول
الله عزّ وجلّ فقد آتينا آل ابراهيم
الكتب والحكمة وآتيناهم مُلكاً
عظيمًا جعل منهم الرسل والانبياء
والائمة فكيف يقرون فى آل ابراهيم
عليه السلام وَ ينكرونه فى آل محمدٍ
صلى الله عليه وسلّم"

"Hz. İmam Ebu Cafer (a.r.), Hz. İbrahim'in ümmetinde resuller, peygamberler ve imamlar bulunduğunu ileri sürerek şöyle buyurdu: "Bazı kimseler Hz. İbrahim (a.s.)'in ümmetinde resuller, peygamberlerle imamlar bulunduğunu kabul ederek, Hz.Muhammed'in ümmetinde onların var olabileceğini nasıl inkâr ederler? [2]

Hz. Mevlana Celâlettin-i Rumî, Türkiye'nin Konya şehrinde medfun, İslâm âleminin en önde gelen, sûfî, imam ve mütefekkirlerden birisidir. O, Farsça bir şiirinde şöyle demektedir:

[1] Mektubat; c.l No.301; s.432
[2] Usul-ül-Kafi Şerhi Essafi; c.3 ; s.119

فکر کن در راه نیکو خدمتی
تا نبوت یابی اندر امتی

"Hayır yolunda öyle bir hizmet etmeyi düşün ki ümmet içinde nübüvvet (peygamberlik) elde edesin." [1]

Müslüman Ahmediye Cemaati düşmanları bu ulemalar aleyhinde şimdi ne fetva verecekler acaba? Broşürü yazanlar bu yazıların varlığından habersiz olamazlar. Demek ki bilerek gerçeği saklamaya çalışmışlardır. Müslüman Ahmediye Cemaati kurucusu Vadedilen Mesih ve Mehdi Hz. Ahmed peygamberliğin hangi manada devam ettiğini bildirmiştir? Onun bu konuda bazı yazılarını sunmak istiyorum:

"Biz Hz. Resulüllah(s.a.v.)'a içtenlikle ve tam olarak itaat etmeden ve tam olarak ona uymadan, şeref ve kemalin hiçbir derecesine ulaşamayız ve saygıyla yakınlığın hiçbir yerine varamayız. Bize her ne bahşedilirse Hazreti Resulüllah (s.a.v.)'ın bereketiyle bahşedilir." [2]

"Ben bu şerefe ancak Peygamber Efendimiz'e itaat ederek ulaştım. Eğer ben Resulüllah (s.a.v.)'ın ümmeti olmasaydım ve ona uymasaydım, bu durumda eğer amellerim dünyanın bütün dağlarına eşit bile olsaydı yine de asla İlâhi mukaleme ve muhatebe şerefine nail olamazdım. Sebebi de, artık Muhammedi nübüvvet dışında bütün nübüvvetlerin sona ermesidir. Artık şeriat sahibi bir peygamber gelemez. Yalnız yeni bir şeriat getirmeden peygamber olabilir fakat önce ümmetten olması gerekir. Ben de ancak onun için hem ümmetten biriyim; hem de nebiyim (peygamberim.)" [3]

"Bizim efendimiz ve Yüce Peygamberimiz (üzerine binlerce salat ve selâm olsun), feyz bakımından bütün peygamberlere üstün kılınmıştır. Çünkü eski peygamberlerin feyizleri belli bir sınıra varınca sona ermiştir. Artık o milletler ve o dinler ölüdür ve hiçbir hayat emareleri yoktur. Fakat Hz. Resulüllah' (s.a.v.)'ın ruhanî (manevî) feyzi kıyamete kadar var olacaktır. Böyle bir feyzi bulunduğu için bu ümmetin, dıştan gelecek olan hiçbir Mesih'e ihtiyacı yoktur. Aksine Hz. Resulüllah'ın (s.a.v.) sayesinde yetişmek, beni ulaştırdığı gibi hakir bir insanı bile Mesihlik rütbesine ulaştırabilir." [4]

Şimdi Pakistan Sıkıyönetim Hükümeti'nin yayınladığı broşürde bütün İslâm alemince kabul edilmiş mütefekkirlerden olduğu ileri sürülen Şah Veliyüllah Muhaddis Dehlevî'nin bir yazısını okuyalım:

[1] Mesnevi, c. 1; s. 53
[2] İzale-i Evham; s. 138
[3] Tecelliyat-i İlâhiye; Ruhani Hazain c.20 s.411-412
[4] Çeşme-i Mesihî; Ruhani Hazain c.20 s.389

امتنع ان يكون بعده نبي مستقل
بالتلقّي "

"Hz.Resulüllah'tan sonra, ondan feyiz almadan peygamberlik mertebesine ulaşacak hiçbir peygamber bulunamaz. [1]

Bize yöneltilen itirazlardan biri de; biz bir yönden Hz. Resulüllah'ın Hatem oluşuna inanmakta fakat diğer yönden "Ümmeti Nebi"nin gelebileceğini ileri sürmekteyiz. Başka bir ifadeyle, şeriat bakımından son olduğuna inanıp şeriat dışındaki peygamberlik bakımından son olmadığına inanmaktayız. Bu konuda Hazreti Mehdi(a.s.)'nin iki yazısını sunuyorum:

"Hz.Resulüllah'a şu özellik ihsan edilmiştir ki o, "Hatem-ül Enbiya"dır. Yani bütün peygamberlik kemalâtı kendi zatında sona ermiştir. Artık yeni bir şeriat getiren hiçbir resul, yahut ümmeti dışında bulunan hiçbir peygamber yoktur. Aksine mukaleme-yi İlâhiye şerefine nail olan her kimse ancak onun feyzi ve onun vasıtasıyla bu şerefe ulaşabilir. Böyle bir kimseye ümmeti denir; müstakil peygamber denmez." [2]

"Artık Muhammedi nübüvvet dışında bütün nübüvvetler kapalıdır. Artık seri'at sahibi hiçbir nebi gelemez. Yalnız şeriat getirmeden peygamber gelebilir; fakat öncelikle ümmeti olması gerekir. [3]

AHMAKLARLA CAHİLLERİN YORUMU

İşte bu izahata itiraz edilmekte ve ümmet büyüklerinin daima buna aykırı olan fikirler ileri sürdükleri beyan edilmektedir. Yani Hz. Resulüllah'ın hem şeriat bakımından hem de zaman bakımından son peygamber olduğu ve kendisinden sonra hiçbir çeşit peygamberin asla gelemeyeceği iddia edilmektedir. Şimdi ümmet büyüklerinin bu konuda ne dediklerine bir göz atalım.

Hz.Ebu Abdullah Muhammed B. Ali Hüseyin El-Hakim Et-tirmizi (öl.H. 308) şöyle der:

"يظنّ ان خاتم النّبيّين تاويله
انّه اخرهم مبعثاً فاىّ
منقبةٍ فى هذا؟ واىّ علم فى هذا؟
هذا تاويل البله الجهلة "

[1] El-Hayr-ül Kesir; s.111
[2] Tetimme-i Çeşme-i Marifet; s.9 **Ruhani** Hazain c.23 s.380
[3] Ruhani Hazain c.20 s.411-412

"Hatem-ün Nebiyyin"in manası Resulüllah'ın ba'set[1] bakımından son peygamber olduğu zannedilmektedir. Peki bunda ne üstünlük vardır ve bunda ne ilmî izahat bulunmaktadır. Bu ahmaklarla cahillerin açıklaması-dır."[2]

Eğer bu izahatı kabul edersek o zaman Hz. İsa(a.s.)'nın tekrar geleceğinden de ümit kesmeliyiz. İşte bu izahatı ileri sürdüğümüz zaman, Resulüllah'ın ba'set bakımından son peygamber olduğunu iddia ederler. Buna göre Hz.Resulüllah'ın peygamber olarak ortaya çıkışından önceki peygamberlerden birisi tekrar gelirse bu Resulüllah'ın son peygamber oluşuna aykırı değilmiş. Halbuki bu izahat Hz.Ebu Abdullah Muhammed B. Ali'nin ifadesine göre ahmaklarla cahillerin izahatıdır.

Hz.Şeyh Muhyuddin İbn-i Arabi (öl.H.638) şöyle demektedir:

"فَالنُّبُوَّةُ سَارِيَةٌ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ فِي الْخَلْقِ وَإِنْ كَانَ التَّشْرِيعُ قَدِ انْقَطَعَ فَالتَّشْرِيعُ جُزْءٌ مِنْ أَجْزَاءِ النُّبُوَّةِ"

"Nübüvvet, halk arasında kıyamet gününe kadar caridir. Yalnız şeriat sona ermiştir. Sebebi de: şeriatın, nübüvvetin parçalarından ancak bir parça olmasıdır." [3]

---

[1] Ba'set Hz. Resulüllah'a peygamberliğin gelişi ve kendisi tarafından ilân edilişi demektir.(çev.)
[2] Hatm-ül Evliya; s. 341
[3] Futuhat-ı Mekkiye c.2, s.100

إنّ النبوّة التي انقطعت بوجود
رسول الله صلعم إنّما هي نبوّة
التشريع لا مقامها فلا شرع يكون
ناسخا لشرعه صلعم ولا يزيد
في شرعه حكما آخر وهذا معنى
قوله صلعم إنّ الرسالة والنبوّة
قد انقطعت فلا رسول بعدي ولا
نبيّ أي لا نبيّ يكون على شرع
يخالف شرعي بل إذا كان يكون
تحت حكم شريعتي ولا رسول أي
لا رسول بعدي إلى أحد من خلق الله
بشرع يدعوهم إليه فهذا هو
الذي انقطع وسدّ بابه لا مقام
النبوّة.

"Hz. Resulüllah'ın (s.a.v.) kişiliğinde sona ermiş olan teşriî nübüvvettir (yeni şeriat getiren peygamberliktir); yalnız peygamberlik derecesi değildir. Artık onun şeriatını ortadan kaldıran yahut onun şeriatında yeni bir hüküm ilâve eden peygamberlik olmayacaktır. Hz.Resulüllah'ın: "Risalet ve nübüvvet sona ermiştir; benden sonra ne bir resul ne de bir nebi vardır" sözünün anlamı şudur; benim şeriatıma muhalif bir şeriata bağlı olan bir peygamber olamaz. Aksine ne zaman olacaksa benim şeriatımın emirleri altında olacaktır. "Bir resul yoktur" demek; benden sora insanlara yeni bir şeriat getiren ve onları o şeriata çağıran bir resul olmayacaktır. İşte sona ermiş olan ve kapısı kapanmış olan budur. Yoksa peygamberlik rütbesi sona ermemiştir." [1]

Hz. Şeyh Bali Efendi (öl.H.960) şöyle demiştir:

"خاتم الرسل هو الذي لا يوجد بعده
نبي مشرع."

[1] Fütuhat-ı Mekkiye ; c.2 s.73

"Hatemürrüsül" odur ki kendisinden sonra yeni bir şeriat getiren peygamber yoktur." [1]

Hz.İmam Abdülvehhab Eşş'arani şöle der:

إِعْلَمْ اَنَّ مُطْلَقَ النُّبُوَّةِ لَمْ تَرْتَفِعْ
وَإِنَّمَا ارْتَفَعَ نُبُوَّةُ التَّشْرِيعِ ـ

"Biliniz ki mutlak (kayıtsız şartsız) peygamberlik sona ermemiştir. Sona ermiş olan teşriî (yeni bir şeriat getiren) peygamberliktir." [2]

Hz. Seyyid Abdülkerim Ceylanî şöyle der:

فَانْقَطَعَ حكم نُبُوَّةِ التَّشْرِيعِ بَعْدَهُ
وَكَانَ مُحَمَّد صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّم
خَاتَم النَّبِيِّينَ لانّه جاء بالكمال
وَلَمْ يجئ احد بذلك ـ

"Hz.Muhammed(s.a.v.)'den sonra şeriat artık sona ermiştir. Hz.Muhammed "Hatem-ün Nebiyyin" oldu. Yani o, peygamberliğin en yüce makamına ulaştı. Fakat başka hiç kimse o makama ulaşamadı."[3]

Hz.Şeyh Abdülkadir EL-Kürdistanî şöyle buyurmuştur:

" إِنَّ مَعْنَى كَوْنِهِ خَاتَمَ النَّبِيِّينَ
هُوَ اَنَّهُ لَا يُبْعَثُ بَعْدَهُ نَبِيّ اخر
بِشَرِيعَةٍ اُخْرَى ـ

"Resulüllah'ın "Hatem-ün Nebiyyin" oluşunun anlamı şudur ki ondan sonra artık yeni bir şeriat sahibi bir peygamber gönderilmeyecektir." [4]

Buna göre Hz. İsa (a.s.)'nın tekrar geliş yolu bile kapanmıştır. Demek ki o, bizzat gelmeyecektir. Çünkü o, Musevî şeriata bağlıydı.

Hz. Şah Veliyüllah Muhaddis Dehlevî'nin bir yazısını da nakletmek istiyorum. O, şöyle demektedir:

---

1 Şerh-i Fusus-ül Hikem;
2 Elyavakit velcevahir; c.3; s.35
3 El-İnsan-ül Kâmil; C.l s.98
4 Tekribülmeram; C.2; s.233

" خُتِمَ بِهِ النَّبِيُّوْنَ اَىْ لَا يُوْجَدُ
مَنْ يَّامُرُهُ اللّٰهُ سُبْحَانَهُ بِالتَّشْرِيْعِ
عَلَى النَّاسِ "

"Resulüllah (s.a.v.) vasıtasıyla bütün peygamberler hatem edildi. Bu demektir ki artık Allah (c.c.) tarafından seçilip insanlara yeni bir şeriat getirecek olan herhangi bir peygamber yoktur." [1]

Mevlana Muhammed Kasım Nanotavî bu konuda şöyle bir açıklama yapmıştır: **"Alelade insanların düşüncesine göre Resulüllah'ın "Hatem" oluşunun anlamı şudur ki onun zamanı geçmiş peygamberlerin zamanlarına nazaran daha sonradır ve o, en son peygamberdir. Ancak bilgili kimseler, zaman bakımından önce yahut sonra olmasında hiç bir fazilet ve üstünlük bulunmadığını iyi bilirler. Bu durumda Yüce Rabbimizin Resulüllah(s.a.v.)'ı methederek: "O Allah'ın Resulü ve Hatemünnebiyyindir"**[2] **buyurması nasıl doğru olabilir? Yalnız eğer** bu **ifadeyi meth kabul etmezsek ve bu ayete meth ayeti demezsek o zaman elbette "Hatemiyet"in anlamı" zaman bakımından son olmak" şeklinde doğru olabilir. Fakat ben İslam ehlinden hiçbirisinin bu açıklamaya tahammül edemeyeceğini iyi bilirim."** [3]

Söyler misiniz şimdi? Ehl-i İslâm kimdir? Siz mi? Yoksa biz mi? çünkü büyüklerinizden olan bu zat, Resulüllah(s.a.v.)'ın zaman bakımından son peygamber olduğunu ileri sürenin İslâm ehlinden bile sayılamayacağını beyan etmektedir.

Ebülhasanat Abdülhay Farengi Mahallî, Dafiülvesvas adlı eserinde şöyle der: **"Hz. Resulüllah'tan sonra, yahut onun zamanında başka birisinin ancak peygamber olabilmesi muhal (imkânsız) değildir. Aksine yeni bir şeriat getiren bir peygamberin varoluşu elbette imkân haricindedir."** [4]

Aynı zat şöyle bir fetva vermiştir: **"Ehl-i Sünnet Ulemaları bile şu fikri ileri sürerler: Hz.Resulüllah zamanında, yeni bir şeriat getiren bir peygamber olamaz ve Resulüllah'ın nübüvveti bilumumdur.**[5] **Artık onunla hem asır**[6] **olacak olan bir peygamber Muhammedî şeriata bağlı olacaktır."** [7]

Pakistan Sıkıyönetim Hükümeti'nin yayınladığı broşürde şöyle denmiştir:

---

[1] Tefhimat-i İlâhiye; s. 53
[2] Ahzap suresi; a.41
[3] Tahzirünnas; s. 3
[4] Dafiülvesvas; s. 16
[5] Yani sonsuza dek devam edecektir.(çeviren)
[6] Hz.Resulüllah'n peygamberliği kıyamete kadar, hatta kıyametten sonra bile devam edeceğinden bu arada gelecek olan her peygamber Resulüllah ile hem asır olacaktır.
[7] Mecmua-i Fetava; c.l ; s.144

"Bütün İslâm tarihi boyunca "Hatm-i Nübüvvet'in bu kavramı (yani Resulüllah'ın zaman bakımından son peygamber oluşu) İslâm'ın temel usullerinden sayılmıştır. Müslümanların düşünce tarzı, karakterleri ve hisleri üzerinde bu kavramın çok derin izi bulunmuştur. [1]

Şimdi tarih boyunca İslâm büyüklerinin sözlerine baktığımız zaman böyle bir ize asla rastlayamayız. Peki o durumda bu iz nereden alınmıştır? Kuran-ı Kerim bu konuda şöyle der:

وَلَقَدْ جَاءَكُمْ يُوسُفُ مِن قَبْلُ
بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا زِلْتُمْ فِي شَكٍّ مِّمَّا
جَاءَكُم بِهِ ۖ حَتَّىٰ إِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ
لَن يَبْعَثَ اللَّهُ مِن بَعْدِهِ رَسُولًا ۚ
كَذَٰلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ
مُّرْتَابٌ ۝ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ
اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ أَتَاهُمْ ۖ كَبُرَ
مَقْتًا عِندَ اللَّهِ وَعِندَ الَّذِينَ آمَنُوا ۚ
كَذَٰلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ قَلْبِ
مُتَكَبِّرٍ جَبَّارٍ ۝

“Daha önce Yusuf delillerle size gelmiştir. Ancak siz onun getirdiği talimatlar konusunda **daima şüphe içinde kaldınız. O, vefat edince, artık Allah ondan sonra başka bir peygamber göndermeyecektir, dediniz. Allah böylece taşkınlık eden ve şüphe içinde olanın doğru yoldan saptığını beyan eder. Onlar ellerinde Allah'ın onlara verdiği kesin bir delil yokken Allah'ın ayetleri hakkında mücadele ederler. Allah katında ve müminler nezdinde onların yaptıkları çok kötüdür. Allah böylece kibirlenen ve taşkınlık edenin kalbini mühürler."** [2]

Gördüğünüz gibi bu inanç Hz. Yusuf (a.s.) zamanından kalmadır. Cin süresinde bile bu konu açıklanmış ve bunun mantık dışı olduğu beyan edilmiştir. [3]

"HATEMİYET" VE RESULÜLLAH'IN HADİSLERİ

Broşürde Kuran-ı Kerim yerine daha çok hadislerden örnekler verilmiştir. Bu hadislere göre Hz.Resulüllah (s.a.v.) zaman bakımından son peygamber imiş; kendisinden sonra artık doğru peygamberlerin yolu kapalı olup sahte

[1] A.G.E. S.5
[2] El-mümin a.35-36
[3] Cin suresi a. 5-8

peygamberlerin yolu açıkmış.

Sunulan hadislerden bir tanesi de şudur:

عَنْ ثَوْبَانَ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ قَالَ قَالَ رَسُوْلُ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَ إِنَّهُ سَيَكُوْنُ فِيْ أُمَّتِيْ كَذَّابُوْنَ ثَلَاثُوْنَ كُلُّهُمْ يَزْعَمُ أَنَّهُ نَبِيٌّ وَ أَنَا خَاتَمُ النَّبِيِّيْنَ وَلَا نَبِيَّ بَعْدِيْ ۔

“Bu ümmet içinde otuz yalancı olacaktır. Onlardan her birisi peygamber olduğunu ileri sürecektir. Halbuki ben Hatemünnebiyyinim ve benden sonra peygamber yoktur".[1]

Buna göre iddia ediliyor ki artık hiçbir peygamber gelemez ve bu yol artık kapanmıştır. Bizce de Hz.Resulüllah'ın kapattığı yolu hiç kimse açamaz. Fakat aynı zamanda Allah'ın Habibi (s.a.v.)'nin açık bıraktığı bir yolu hiç bir kimse kapayamaz.

PEYGAMBER EFENDİMİZ'İN VADEDİLEN MESİH'E ALLAH'IN PEYGAMBERİ DEMESİ

Sahih-i Müslim; Kitab-ül Fitenden alınan bir hadisin ilgili kısımlarını naklediyorum:

"..... يُحْصَرُ نَبِيُّ اللّٰهِ عِيْسٰى صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَ أَصْحَابُهُ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُمْ"

"..... فَيَرْغَبُ نَبِيُّ اللّٰهِ عِيْسٰى صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَ أَصْحَابُهُ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُمْ"

"..... ثُمَّ يَهْبِطُ نَبِيُّ اللّٰهِ عِيْسٰى وَ أَصْحَابُهُ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُمْ ۔

"..... فَيَرْغَبُ نَبِيُّ اللّٰهِ عِيْسٰى صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَ أَصْحَابُهُ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُمْ"

Bu hadiste Hz.Resulüllah gelecek olan İsa (a.s.) için dört defa *Nebiyyüllah kelimesini* kullanmıştır ve yandaşlarına da "Ashab" denmiştir. Demek oluyor ki bu Resulüllah'tan sonra vaki olacak bir hadisedir.

---

[1] Ebu Davud; Kitab-ül Fiten

Görüldüğü gibi ne kadar deccal, yalancı ile sahtekâr gelirse gelsin; ister otuz isterse otuz milyon gelsin; Hz.Resulüllah'ın gelecek olan Mesih'e verdiği *"Nebiyyüllah"* adını hiçbir kimse geri alamaz. Allah'ın Habibi (s.a.v.) bir defa değil, iki defa değil, tam dört defa *"Nebiyyüllah"* kelimesini geleceğini haber verdiği Mesih İsa için kullanmıştır. Artık kimse onu geri alamaz.

Otuz deccal meselesine gelince, Sahih-i Müslim şerhi îkmal-ül İkmal'de bu konuda şöyle denmiştir:

"هٰذا الحديث ظهر صدقه فانه
لو عد من تنبأ من زمنه صلعم
الى الآن لبلغ هذا العدد و
يعرف ذلك من يطالع التاريخ.

"Bu hadisin doğruluğu ispat olunmuştur, çünkü eğer Resulüllah zamanından (s.a.v.) bugüne kadarki yalancı peygamberi sayarsak bu (otuz) sayının tamamlanmış olduğunu görürüz. Tarih araştırmacılığı ile meşgul olan her kimse bunu öğrenebilir.[1]

Eğer, daha sonra yalancı bazı peygamberler daha çıkmıştır derseniz o zaman demek oluyor ki, (eliyazü billah), hadisteki sayı kesin değildir. Bu Hz. Resulüllah'a itiraz etmek **olur** ki hiçbir Müslüman onu aklından bile geçiremez. Ayrıca Mesih ve Mehdi olduğunu ileri süren Hz. Ahmed (a.s.) ile çağdaş olan Nüvvab Sıddik Hasan Han adlı ileri gelen bir din bilgini bu konuda şöyle demiştir: "Hz. Resulüllah'(s.a.v.)ın kendi ümmeti içinden çıkacağını haber verdiği deccalların sayısı gerçekleşmiş ve sayı tamamlanmıştır. [2]

Bu zat ehl-i hadistir. Demek oluyor ki artık bu hadise göre, peygamber olduğunu ileri süren mutlaka doğru olacaktır.

BİNANIN TAMAMLANMASI, ŞERİATIN KEMALE ERMESİ DEMEKTİR

Bizim muhaliflerimiz bu hadisi de ileri sürerek artık hiçbir peygamber gelemeyeceğini iddia ederler. Hadis şöyledir: "Hz.Ebu Hürere, Hz.Resulüllah[1](s.a.v.)ın şöyle buyurduğunu söylemiştir: Benim ve öteki peygamberlerin durumu, bir saraya benzer. Bu kasrın binası güzel olup bir tek tuğlanın yeri boş bırakılmış. Seyirciler bu kasrın güzelliğine hayran olup, yalnız boş bırakılmış olan yeri yadırgamaktadırlar. İşte ben o boş bırakılan yeri doldurdum. Benim vasıtamla o yapı son güzelliğine ulaştı. Peygamberler benim vasıtamla mühürlendiler. Başka bir rivayette şöyle denir: İşte o tuğla benim ve "Hatemünnebiyyin"

[1] İkmal-ül İkmal C.7. S.258;Mısır
[2] Hicec-ül Kirame; s.239

de benim." [1]

Muhaliflerimizce artık son tuğla yerine konmuş ve boşluk böylece kapanmıştır. Artık başka bir peygamberin gelmesi için boş yer kalmamıştır. Bununla birlikte alttan bir tuğla (Hz.İsa a.s.) çıkarılıp gönderilirse ve oradan tekrar indirilirse bunda bir kabahat yokmuş!!!

Allame İbn-i Hacer Eskalanî (a.r.) bu hadisi şöyle izah etmiştir:

" اَلْمُرَادُ هُنَا النَّظَرُ اِلَى الْاَكْمَلِ
بِالنِّسْبَةِ اِلَى الشَّرِيْعَةِ الْمُحَمَّدِيَّةِ
مَعَ مَا مَضٰى مِنَ الشَّرَائِعِ الْكَامِلَةِ .

"Bunun manası, Muhammedî şeriatın geçmiş kâmil şeriatlara nazaran daha mükemmel olmasıdır." [2]

İbn-i Haldun(a.r.) broşürde, Müslümanların en ileri gelen mütefekkirlerden birisi sıfatıyla tanıtılmıştır. O, bu hadis hakkında şöyle demiştir:

" يُفَسِّرُوْنَ خَاتَمَ النَّبِيِّيْنَ بِاللَّبِنَةِ
حَتّٰى اَكْمَلَتِ الْبُنْيَانَ وَ مَعْنَاهُ .
النَّبِيُّ الَّذِىْ حَصَلَتْ لَهُ النُّبُوَّةُ
الْكَامِلَةُ "

"Hatem-ün Nebiyyin'in anlamının, binayı tamamlayan tuğla olduğunu izah ederler. Bunun manası kâmil peygamberliği elde etmiş olan peygamberdir." [3]

BA'Dİ KELİMESİNİN SÖZLÜK ANLAMI NEDİR?

Bizim aleyhimizde ileri sürülen bir hadis de şöyledir:

[1] Buhari; Kitab-ül Menakib
[2] Feth-ül Bari;c.2; s.380
[3] Mukaddime; s. 271

"عن سعيد بن المسيب عن
عامر بن سعد بن ابي وقاص عن ابيه
قال قال رسول الله صلى الله عليه
وسلم لعلي انت مني بمنزلة
هارون من موسى الا انه
لا نبي بعدي وفي رواية
للبخاري الا انه ليس نبي
بعدي وفي رواية لمسند
الا انك لست بنبي.

"Hz.Resulüllah, Hz.Ali'ye şöyle buyurdu: Musa'nın yanında Harun'un derecesi nasılsa benim yanımda sen de öylesin; ancak benden sonra peygamber yoktur." Buhari'nin bir rivayetine göre şöyle buyurdu: yalnız benden sonra hiçbir peygamber yoktur. Müsned Ahmed B.Hanbel'in bir rivayetine göre şöyle buyurdu: Ancak sen peygamber değilsin. [1]

Hz.Resulüllah(s.a.v.) bir gazveye giderken, kendisinden sonra Hz.Ali'yi Medine halkına imam yaptı. Hz.Ali (r.a.) büyük bir savaşçı olup bütün eski gazvelerde Hazreti Resulüllah komutasındaki İslâm ordusunda yer almıştı. Medine'de kalmak ona zor geliyordu. Hz.Resulüllah'a şöyle yalvardı: Ey Allah'ın Habibi! Beni Medine'deki kadınlarla çocukların imamı mı yapıyorsun? Bunun üzerine Hazreti Resulüllah (s.a.v.) şöyle buyurdu: Ey Ali! Niçin kaygılanıyorsun. Hz. Musa (a.s.) Tur dağına giderken nasıl Hz.Harun'u imam yaptıysa, ben de aynı şekilde seni imam yapıyorum. Demek ki sen Allah'ın peygamberi Hz.Harun'a benziyorsun. Ancak sen Peygamber değilsin. Ben gittikten sonra Medine'deki yokluğum süresince sen imam olacaksın; fakat Hz. Harun gibi bir peygamber olmayacaksın.

Şimdi bize muhalif olan hocalar **"Badi"** kelimesinden Hz. Resulüllah'ın (s.a.v.) Medine'deki yokluğunu değil de; ilel'ebed kıyamete kadarki zamanı kastederler. Hz.Şah Veliyyüllah Mühaddis Dehlevi(a.r.) Pakistan Sıkıyönetim Hükümeti'nin yayınladığı broşürde büyük bir İslâm düşünürü olarak kabul edilmiştir. O, bu hadisi şöyle açıklamıştır: "Bu hadisin anlamı ancak şudur ki Tebuk gazvesi zamanında Hz. Ali (r.a.) Medine halkına amir yapılmıştı. Hz.Musa(a.s.)da Tur dağına gitmeden önce Hz.Harun'u (a.s.) bu geçici zaman için amir yapmıştı. Hz. Ali(r.a.) de aynı şekilde geçici bir müddet için amir yapıldı. "Badi" kelimesinin anlamı "gayri" yani "benden başka'dır. Bu kelimeden

[1] Buhari ile Müslim Kitab-ül Fedail; Müsned Ahmed B. Hanbel; C. 1; S. 3 31

ebediyete kadarki zaman kastedilmemiştir. Ayet-i kerime:

فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللّٰهِ

de olduğu gibi; "Ba'dillahi" Allah'tan başka demektir. Hz. Harun(a.s.), Hz. Musa'dan sonra yaşamamıştır. Fakat Hz.Ali Hz.Resulüllah'tan sonra yaşamıştır. Demek ki hadisteki "Badiyet" kelimesi zaman bakımından sonra olmak anlamında değildir." [1]

Bu delil ne kadar açık ve güzeldir! Ancak irfan sahibi; Resulüllah (s.a.v.) ile hadislerini seven ve derinlemesine düşünüp gerçek anlamlarına varan kişiler bu gibi güzel delilller ileri sürebilirler.

Bir hadis daha vardır. Dikkate şayan bu hadis şöyledir:

"عَنْ بَكْرِ بْنِ عَمْرٍو عَنْ مِشْرَحِ بْنَ
هَاعَانَ عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ رَضِيَ اللّٰهُ
عَنْهُ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ لَوْ كَانَ نَبِيٌّ بَعْدِي لَكَانَ عُمَرُ
بْنُ الْخَطَّابِ هٰذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ
لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ مِشْرَحِ بْنِ هَاعَانَ .

"Resulüllah (s.a.v.) şöyle buyurdu. Eğer benden sonra yahut benden başka bir peygamber olsaydı Ömer B. El-Hattab (r.a.) peygamber olurdu. [2]

Deniliyor ki Hz. Ömer, Hz.Rasulüllah'tan sonra yaşadı fakat peygamber değildi. Demek ki Hz.Resulüllah'tan sonra bir peygamber yoktur.

Bu hadisin ravilerinden birisi Mişreh B. Ahan'dır. Onun hakkında hadis bilginleri şöyle demiştir: "İbn-i Hayyam'a göre o, zayıf ravilerdendir. Ona inanılmaz. Eğer bir yerde o, tek kaldıysa o rivayeti kabul etmemek daha uygundur. İbn-i Davud'un bildirdiğine göre, o, İbn-i Zübeyr aleyhinde savaşmış ve Kabe'yi taşlayan Haccac ordusunda yer almıştır. [3]

Aynı mealde bazı hadisler daha vardır. Bir hadis şöyledir: "Ey Ömer! Eğer ben peygamber olarak gelmeseydim sen peygamber tayin edilirdin" [4]

Başka bir hadis de şöyledir: "Eğer ben size peygamber tayin edilmeseydim; Ömer size peygamber tayin edilirdi." [1]

[1] Kurratülaynayn Fi Tefdilişşeyheyn
[2] Tirmizi; Ebvab-ül Menakib
[3] Tehzibüttehzib; c.10 s.155
[4] Mirkat Şerhi Mişkat c.5 s.539

Bu hadislerden anlaşılacağı gibi Hazreti Rasulüllah (s.a.v.) kendisinden sonra artık hiçbir peygamber gelemeyeceğinden bahsetmemektedir. Aksine Ömer'(r.a.)in peygamberlik vasıflarına sahip olduğuna işaret etmektedir.

BİR BAŞKA DELİL VE PEYGAMBERLİĞİN DEVAMI

"İbn-i Abbas'(r.a)ın bildirdiğine göre, Basulüllah'(s.a.v.)ın oğlu Hz. İbrahim vefat edince Hz.Rasulüllah (s.a.v.) şöyle buyurdu: "Cennette ona meme verecek birisi bulunmaktadır. Eğer o yaşasaydı sıddik (doğru) peygamber olurdu." [2]

Hazreti Resulüllah'ın "Hatemünnebiyyin" oluşuyla ilgili ayet-i kerime H. 5 senesinde inmiştir. Hz. Rasulüllah'ın oğlu Hz. İbrahim ise H.9 senesinde vefat etmiştir. Eğer Hz.Rasulüllah (s.a.v.) mutlak manada "Son Peygamber" olsaydı; o zaman Hz.Resulüllah (s.a.v.) oğlu Hz.İbrahim'in yaşadığı takdirde peygamber olacağını asla söyleyemezdi. Eğer Hz.Rasulüllah'(s.a.v.)tan sonra bir peygamber olamıyorsa o zaman Hz.Rasulüllah'ın oğlu Hz.İbrahim nasıl peygamber olabilirdi? O durumda Hz.Resulülah' (s.a.v.)in "Oğlum yaşasaydı; yine de peygamber olamazdı" mealinde bir söz söylemesi gerekirdi. Bu konuda bir hadis daha vardır:

"قَالَ لَمَّا تُوُفِّيَ إِبْرَاهِيمُ أَرْسَلَ
النَّبِيُّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَى أُمِّهِ
مَارِيَةَ فَجَاءَتْهُ وَغَسَّلَتْهُ وَكَفَّنَتْهُ
وَخَرَجَ بِهِ وَخَرَجَ النَّاسُ مَعَهُ فَدَفَنَهُ
وَأَدْخَلَ النَّبِيُّ يَدَهُ فِي قَبْرِهِ فَقَالَ أَمَا
وَاللهِ إِنَّهُ لَنَبِيٌّ ابْنُ نَبِيٍّ.

"İbrahim vefat edince Hz.Resulüllah annesi Hz. Mariye'(r.a.)yi çağırdı. O, gelip ona gusül verdi ve kefen giydirdi. Hazreti Resulüllah (s.a.v.) diğer insanlarla beraber çıktı ve oğlunu mezara koydu. Daha sonra mübarek elini mezarın içine doğru uzattı ve: "Allah adına yemin olsun ki o, peygamber oğlu peygamberdir" buyurdu.[3]

HADİS "LA NEBİYYA BA'Dİ"NİN GERÇEK ANLAMI

İmam Molla Ali Aliyülkari (a.r.) Ehl-i Sünnet'in ileri gelen imamlarındandır. O, bu hadisi şöyle izah etmiştir:

---

1 Kenz-ül Hakayık; s.103
2 İbn-i Maceh; Kitab-ül Cenaiz
3 Tarih-ül Kebir; İbn-i Asakir; s.295; El-Fatava-el Hadisiye; İbn-i Hacer;s.l25

"Eğer Hz. İbrahim (r.a.) yaşasaydı ve peygamber olsaydı; keza eğer Hz. Ömer (r.a.) peygamber olsaydı; İsa, Hıdır ile İlyas (a.s.) gibi ikisi Hz. Resulüllah'a (s.a.v.) tabi olurdu. Hz. Peygamber Efendimiz[1](s.a.v.)ın buyruğu "Hatemünnebiyyin" ayetiyle çelişkili değildir, çünkü bu ayetin me'ali şudur ki, kendisinden sonra şeriatını sona erdirecek olan ve ümmeti arasından olmayan bir peygamber gelmeyecektir."[1]

İmam Aliyülkari (a.r.) Ehl-i Sünnet'in ileri gelen imamlarındandır. Bu yazıdan Pakistan Sıkıyönetim Hükümeti'nin çıkardığı broşürde ileri sürülen: Eski bütün büyüklerimiz Hz.Resulüllah' (s.a.v.)tan sonra asla bir peygamber olmadığına inanırlar gibi bir iddianın ne derece asılsız olduğu da ispat edilmektedir. Hz. Resulüllah (s.a.v.) bir kapıyı kapattıysa, siz de biz de o kapının kapalı olduğunu kabul etmeye mecburuz. Yalnız Hazreti Resulüllah'ın açık bıraktığı kapıyı da kimse kapatamaz. Kısacası bazı hadisleri kabul edip bazı hadisleri inkâr edenler aslında Hz.Resulüllah' (s.a.v.)a kalben inanmamaktadırlar. Bu Hz.Resulüllah'ın ümmetinden olan birisine yakışacak bir tavır değildir. Bu bir Yahudi alışkanlığıdır. Onlar Tevrat'ın bazı kısımlarına inanıp bazı kısımlarını reddederlerdi. Muhaliflerimiz bile eğer takva sahibi olsaydılar, bazı hadisleri zikredip bazı hadisleri saklamazlardı. Şimdi ben eski büyüklerimizin sözlerinden bahsedip, onların bu konudaki düşüncelerini anlatmaya çalışacağım.

HZ.AYŞE'(R.A)NİN BUYRUĞU

Ümmül-müminin Hz. Ayşe(r.a.) şöyle der:

قُوْلُوْا اِنَّهٗ خَاتَمُ الْاَنْبِيَاۤءِ وَلَا تَقُوْلُوْا لَا نَبِيَّ بَعْدَهٗ

"Hazreti Resulüllah *"Hatemünnebiyyin"dir* deyiniz. Ancak O'ndan sonra bir peygamber yoktur, demeyiniz." [2]

Demek ki Hz. Ayşe Hz Resulüllah'(s.a.v.)ın gerçek nurdan anlamıştı ve "Hz.Resulüllah'tan sonra bir peygamber olmayacaktır" demenin yanlış olduğunu biliyordu.

ŞEYH-ÜL İSLAM İMAM İBN-İ KÜTEYBE'NİN AÇIKLAMASI

Şeyh-ül İslâm Hz. İbn-i Küteybe (öl.H.267) Hazreti Ayşe'nin bu sözünü naklettikten sonra şöyle bir yorum yapmıştır:

[1] Mevzuat-i Kebir Tercümesi; Kur'an Mahal Karaçi; s.322
[2] Dürr-i Mensur; c.5 s.204

"ليس هذا من قولها ناقضا بقول النبيّ صلى الله عليه وسلّم لا نبيّ بعده لانه اراد لا نبيّ بعدي ينسخ ما جئت به"

"Hazreti Ayşe'(r.a.)nin bu sözü, Hazreti Resulüllah'ın sözü ile çelişkili değildir. Hazreti Resulüllah: "Benden sonra bir peygamber yoktur" demekle aslında: getirdiğimi (İslâm dini) sona erdirecek olan bir peygamber yoktur, demek istemiştir." [1]

İşte bizim de gerçekten inancımız budur. Biz bu inanca Müslüman Ahmediye Cemaati kurucusu Vadedilen Mesih ve Mehdi (a.s.) vasıtasıyla sahip olduk. Bütün ümmet büyükleri işte bu inancı savunmuşlardır. Hz. İmam Muhammed Tahir (öl.H.986) şöyle demiştir.

"هذا ناظر الى نزول عيسى وهذا ايضا لا ينافي حديث لا نبيّ بعدي لانه اراد لا نبيّ ينسخ شرعه"

"Hz. Ayşe bu sözü, Hz. İsa'nın nüzulünü bildiği için söylemiştir. Bu söz, Hazreti Resulüllah'ın benden sonra peygamber yoktur mealindeki hadisine de aykırı değildir, çünkü Hazreti Resulüllah (s.a.v.) şeriatını sona erdirecek olan bir peygamberin gelemeyeceğini kastetmiştir." [2]

TAKVA SAHİBİ BİR DİN BİLGİNİNİN KARARI

Hz. İmam Muhammed Tahir, Hz. Ayşe'nin sözünü iki sebep ileri sürerek izah etmiştir:

A- Eğer Hazreti Resulüllah'tan sonra bir peygamber yoktur dersek o zaman Hz. İsa'nın nüzulü meselesi ne olacak?
Peygamber Efendimiz (s.a.v.) "lâ yakûnu ba'dî nebiy'yün" (Benden sonra bir peygamber gelmeyecektir) buyurmamıştır. Aksine "lâ nebiyya ba'dî" (Benden sonra bir peygamber yoktur) buyurmuştur ve ikisinin arasında fark vardır. Eğer "la nebiyya ba'di"nin anlamı hiçbir peygamber gelmeyecektir ise yani "nefyi cins" murat ise o zaman İmam Muhammed Tahir'in dediği gibi Hz. İsa'nın tekrar gelişini de inkâr etmemiz gerekir ki Hz.Ayşe (r.a.) bundan bizleri menetmiştir.

(B) Hz. Ayşe bizi, "Hz.Resulüllah'tan sonra bir peygamber yoktur" demekten menetmiştir; çünkü Hz.Ayşe'(r.a.)ye göre ancak Peygamber Efendimiz Muhammed'(s.a.v.)in şeriatını sona erdirecek olan bir peygamber yoktur. Fakat bundan başka Hazreti Resulüllah'(s.a.v.)ın ümmetinden olan peygamberin

[1] Tevil-ül Muhtelif-il Ehadis; s.236
[2] Tekmile Mecma'ul bihar; s. 85

gelmesi Peygamber Efendimiz’(s.a.v.)in sözüne aykırı değildir.

Hz.İmam Abduülvehhab Eşş'arani (öl. 976) bu hadisi şöyle yorumlamıştır:

"وَقَوْلُهُ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا
نَبِيَّ بَعْدِيْ وَلَا رَسُوْلَ بَعْدِيْ أَيْ مَا ثَمَّ
مَنْ يُشَرِّعُ بَعْدِيْ شَرِيْعَةً خَاصَّةً"

"Hz.Resulüllah'ın (s.a.v.) "Benden sonra nebi yoktur; benden sonra resul yoktur" gibi sözlerinin manası şudur ki Hz.Resulüllahtan sonra onun şeriatından başka yeni bir şeriat getirecek olan peygamber yoktur." [1]

Ehl-i Sünnet imamlarından olan Mişkat sarihi Molla Aliyülkari (a.r.) şöyle demiştir:

"وَرَدَ "لَا نَبِيَّ بَعْدِيْ" مَعْنَاهُ عِنْدَ
الْعُلَمَاءِ لَا يحدث نَبِيٌّ بِشَرْعٍ يَنْسَخُ
شَرْعَهُ"

"Benden sonra peygamber yoktur" hadisinin manası şudur: Hazreti Resulüllah'(s.a.v.)ın seri'atini ortadan kaldıran yeni bir şeri'at getirecek olan yeni bir peygamber gelmeyecektir."[2]

Gördüğünüz gibi geçmiş bütün seçkin büyüklerimiz Hazreti Resulüllah'(s.a.v.) ın hadisini Vadedilen Mesih Hz.Ahmed (a.s.) gibi yorumlamışlardır. Bugün Hz.Ahmed (a.s.) muhaliflerimizce bir kâfir! fakat geçmiş büyüklerimiz ise ermişlerden sayılmaktadır. Hz.Şah Muhaddis Dehlevî bu ümmet büyüklerinden sayılmaktadır. O, şöyle der:

"فَعَلِمْنَا بِقَوْلِهِ عَلَيْهِ الصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ
لَا نَبِيَّ بَعْدِيْ وَ لَا رَسُوْلَ إِنَّ النُّبُوَّةَ
قَدِ انْقَطَعَتْ وَالرِّسَالَةَ إِنَّمَا يُرِيْدُ بِهَا
التَّشْرِيْع"

"Hz.Resulüllah'ın:"Benden sonra bir nebi ve resul yoktur" hadisinden nübüvvet ve risaletin sona erdiğini anladık. Ancak bu teşriî (yeni şeriat getiren) nübüvvettir." [3]

---

[1] Elyavakit Velcevahir; c.2; S. 35
[2] El-işa'at Fi Eşratissaat; s.226
[3] Kurrat-ül Ayneyn Fi Tefziliş-şeyheyn;s.319

Kadiriye tarikatının şeyhi Hz. Hafız Berhürdar (öl.1093 H.) bu hadis hakkında şöyle der:

"وَالْمَعْنَى لَا نَبِيَّ بِنُبُوَّةِ التَّشْرِيْعِ بَعْدِيْ
إِلَّا مَا شَاءَ اللّٰهُ مِنَ الْأَنْبِيَاءِ الْأَوْلِيَاءِ"

"Bu hadisin anlamı şudur ki: Benden sonra artık şeriat nübüvveti ile gelecek olan bir nebi yoktur. Bunun dışında Allah peygamberlerle evliyalardan istediğini gönderebilir."[1]

Nur-ül-Hasan adlı Ehl-i Hadis bir hoca Hindistan çapında hatta Hindistan dışında bile tanınmış bir ilim adamıdır. O, şöyle der: *"Lâ vahya ba'de mevti"* (Benim ölümünden sonra vahiy yoktur) rivayetinin aslı yoktur. Elbette *"Lâ nebiyya ba'dî"* (benden sonra peygamber yoktur) mealinde bir hadis vardır. İlim *sahibi* kimselerce bu hadisin anlamı şudur: Benden sonra şeri'atimi sona erdirecek bir seri'at getiren hiçbir peygamber gelmeyecektir." [2]

Burada *"ilim sahibi kimselerce"* denmiştir. Bundan önce Şah Veliyüllah Muhaddis Dehlevî ve Molla Aliyülkari de aynı ifadeyi kullanmışlardır. Anlaşılan o dönemde hadislerin anlamları bozulmaya başlamıştı ve iki gurup ortaya çıktı. Bir irfan sahibi Rabbani din bilginlerinin grubu, ötekisi İlâhî irfandan yoksun, cahil ama halkın gözünde bilgin olan kimselerin gurubu ki bir irfan sahibi az önce ifade ettiğim gibi bunlara **"ahmak ve cahil kimseler"** demiştir. Ahmak ve cahil denilen gurup vasıtasıyla bu inanç halk arasında yaygınlaştı. Bu yüzden Rabbani din bilginleri: **"irfan sahibi kimselere göre"** sadece şeriat getiren peygamberlik sona ermiştir" diye açık bir ifade kullanmak zorunda kaldılar.

PEYGAMBER EFENDİMİZ'E EŞİT BİRİ GELEMEZ

"Bad" kelimesinin anlamına açıklık kazandıran başka bir hadis de vardır.

"Hz.Resulüllah (s.a.v.) şöyle buyurdu:

عَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللّٰهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ إِذَا هَلَكَ قَيْصَرُ فَلَا
قَيْصَرَ بَعْدَهُ وَإِذَا هَلَكَ كِسْرَى فَلَا
كِسْرَى بَعْدَهُ -

[1] Nibras; Haşiye; s.445
[2] İktirabüssa'at; s. 162

(Romalı imparator) Kayser ölünce, ondan sonra başka bir kayser olmayacaktır. Keza(Fars Şahı) Kisra ölünce, ondan sonra başka bir Kisra olmayacaktır." [1]

Şimdi bu hadisten anlaşılacağı gibi demek ki Hz.Resulüllah (s.a.v.) zamanındaki gibi şanlı ve yüce Kayser yahut Kisra olmayacaktır. Çünkü bildiğimiz gibi mesela nice Kayserler Hz.Resulüllah'(s.a.v.)'tan sonra bile asırlarca devam ettiler. Bir Kayser ölünce başkası ona halef oldu.

Hz. İmam Muhyuddin İbn-i Arabi (a.r.) bu hadisi şöyle izah etmiştir:

"فَمَا ارْتَفَعَتِ النُّبُوَّةُ بِالْكُلِّيَّةِ لِهٰذَا
قُلْنَا إِنَّمَا ارْتَفَعَتْ نُبُوَّةُ التَّشْرِيعِ
فَهٰذَا مَعْنٰى لَا نَبِيَّ بَعْدَهُ فَعَلِمْنَا اَنَّ
قَوْلَهُ لَا نَبِيَّ بَعْدَهُ اَيْ لَا مُتَشَرِّعَ
خَاصَّةً لِاَنَّهُ لَا يَكُوْنَ بَعْدَهُ نَبِيٌّ هٰذَا
مِثْلُ قَوْلِهِ إِذَا هَلَكَ كِسْرٰى فَلَا
كِسْرٰى بَعْدَهُ وَإِذَا هَلَكَ قَيْصَرُ فَلَا
قَيْصَرَ بَعْدَهُ."

---

1 Buhari Kitab-ül İman

“Peygamberlik tamamıyla ortadan kalkmamıştır. Zaten onun için, ancak yeni bir şeriat getiren peygamberliğin ortadan kaldırıldığını söylemişizdir."Benden sonra peygamber yoktur" hadisinin manası da şudur. Demek ki Hz.Resulüllah'(s.a.v.)ın "Benden sonra peygamber yoktur" sözünden şunu anladık ki Hz.Resulüllah'(s.a.v.)tan sonra yeni şeriat getirecek olan bir peygamber yoktur. Hz.Resulüllah'ın bu sözü, "Kisra ölünce ondan sonra bir Kisra yoktur ve Kayser ölünce ondan sonra bir Kayser yoktur" sözü gibidir." [1]

Demek ki İbn-i Arabi'ye göre artık Hz. Resulüllah (s.a.v.) seviyesinde olan ve yeni bir şeriat getirecek olan peygamber olmayacaktır. Hazreti Resulüllah'(s.a.v.)in mübarek hadisinin anlamı da işte budur.

Pakistan Sıkıyönetim Hükümeti'nin yayınladığı broşürde şöyle denmiştir: "Yeni bir peygamberin gelişiyle ilgili olarak Kur'an-ı Kerim'in ayetlerini incelediğimiz zaman görüyoruz ki yeni bir peygamber yalnız şu dört durumda dünyaya gönderilir: Eski peygamberlerin talimatlarının genel olarak unutulduğu zaman; yahut bu talimatın bozukluğa uğratıldığı zaman; yahut aralarına aşırı derecede yanlış talimat karıştırıldığı zaman; yahut ta zaman ve mekan değişiklikleri yüzünden o talimatların değiştirilip yeniden bir düzene konulması gerektiği zaman. Yalnız Hz.Muhammed(s.a.v.)'in talimatları kesin; evrensel; tam ve her yönden korunmuştur. O yüzden bu talimatlar varken yeni bir peygamberin gelişine asla bir mahal yahut gerek yoktur."[2]

"İman etmemizin son neticesi şudur ki Hz. Resulüllah (s.a.v.)'ın talimatları mükemmel, kesin ve tamdır."[3]

Bu tamamen doğrudur. Elbette Peygamber Efendimiz'(s.a.v.)in ileri sürdüğü talimatlar tam, mükemmel ve kesindir. Kuran’ın korunmuş bir kitap olduğuna da şüphe yoktur ve içinde her hangi bir değişiklik yapılmamıştır. Yalnız ancak yukarıda iddia edildiği gibi ileri sürülen dört durum dışında peygamber gönderilmediğini iddia etmek yanlış olur. Şüphe yoktur ki Kuran-ı Kerim korunan bir kitaptır. Kuran-ı Kerim'den daha yüce bir talimatı ileri sürmek de mümkün değildir. Bu Konuda Kuran-ı Kerim’in birçok ayetini okuyabilirim. Ancak Kuran-ı Kerim’in tam oluşunun Hz.Resulülah(s.a.v.)'**ın** "Hatem-ün Nebiyyin" oluşuyla ilgisi yoktur. Hz.Resulüllah’ın bundan başka özellikleri bile mevcuttur ve Kuran ile Hadis-i Şeriflerden onları ispat etmemiz mümkündür. Kuran-ı Kerim’in tam oluşu konusunda Müslüman Ahmediye Cemaati kurucusu Hz. Ahmed (a.s.) şöyle demiştir: **"Kuran bizzat "Bugün ben sizin için dinimi tam seviyesine erdirdim ve nimetimi de üzerinize tamam ettim. Dininizin de İslâm olmasını istedim" diye bir iddia ileri sürmüştür. Bu ayet-i kerimede açık olarak belirtildiği gibi Kuran-ı Kerim tam ve mükemmel talimatları ileri**

---

[1] Fütuhat-ı Mekkiye; c. 2; soru 15
[2] A.G.E. s.5
[3] A.G.E. s.5

sürmüştür. Zaten Kuran-ı Kerim tam ve mükemmel talimatların gerektiği bir zamanda inmiştir. O bakımdan kâmil talimatları ileri sürdüğünü iddia etmek Kuran-ı Kerim'in hakkı idi. Bunun dışında hiçbir İlâhi kitap böyle bir **iddia ileri sürmemiştir."** [1]

"Hz.Resulüllah (s.a.v.) adına kullanılan "Hatem-ün Nebiyyin" kelimesi kendiliğinden Hz.Resulüllah'a verilen kitabın da "Hatem-ül Kütüp" olmasını ve bütün kemalâtın o kitabın içinde bulunmasını istemektedir. Bu kelimede bizzat bu mevcuttur."[2]

"Kuran-ı Kerim, benzeri ne daha önce geçmiş ne de daha sonra gelecek olan bir mucizedir. O'nun feyiz ve bereket kapıları daima açıktır ve o Hz.Resulüllah (s.a.v.) zamanında olduğu gibi her devirde aynen parlamakta ve en yüce bir makamda bulunmaktadır."[3]

Vadedilen Mesih Hz.Ahmed'(a.s.)in birçok yazısı daha vardır. Bütün bunlardan anlaşıldığına göre Hz. Ahmed, Kuran-ı Kerim'i methetmekle kalmayıp hem onun talimatının tam oluşunu belirtmiş, hem de korunmuş olduğunu detaylı olarak dile getirmiştir. Ayrıca her çeşit delil ileri sürerek talimatının tam olmasının hikmetlerini de açıklamış ve her yönden ispat etmiştir.

Broşürde ileri sürülen, eski talimatların bozukluğa uğramadan yeni bir peygamberin gelemeyeceği iddiasına gelince, bu iddia tamamen asılsızdır. Kuran-ı Kerim bunu külliyeten reddeder ve sebeplerini de ileri sürer.

Hz.Resulüllah hakkında Kur'an-ı kerim şöyle der:

وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ
كَانُوْا مِنْ قَبْلُ لَفِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ۝

هُوَ الَّذِيْ بَعَثَ فِي الْأُمِّيّٖنَ رَسُوْلًا
مِّنْهُمْ يَتْلُوْا عَلَيْهِمْ اٰيٰتِهٖ وَيُزَكِّيْهِمْ

"Hak Te'ala, Hazreti Muhammed'(s.a.v.)i ümmiyyinlerden (tahsil görmemiş olanlar) seçti. O, onlar arasından resul olarak geldi. Allah'(c.c.)in ayetlerini onlara okumakta ve onları pak etmektedir. Onlara Kitap öğretmekte ve hikmetini de açıklamaktadır. Hâlbuki onlar daha önce büyük bir sapıklık içindeydiler."[4]

Demek ki Hz.Resulüllah (s.a.v.) tezkiye (pak etmek) yeteneğine sahiptir. Ayrıca o, Kuran-ı Kerim ve onun hikmetlerini de bilir ve size açıklar. Eğer o size

---

[1] Dibace Berahin-i Ahmediye; c.5; s.2-5
[2] Melfûzat; c.3; s.36
[3] Melfûzat; c.3; s.57
[4] Cuma suresi; Ayet. 3

Kuran-ı Kerim öğretmezse siz unutursunuz. Eğer "Kitap" kendi başına yeterli olsaydı, o zaman Allah(c.c) bir "Kitap" indirirdi ve insanlar onu okurlardı. Hz. Musa’ya verilen levhalar, Kavmine verilemez miydi? Bugünün Müslümanlarını Hz. Resulüllah'(s.a.v.)in ashabıyla şöyle bir karşılaştırınız. Kuran-ı Kerim bugün bile aynen mevcuttur. Peki, acaba Müslümanlar da aynı mıdırlar? Demek ki o müzekki (pak eden),o Kitap ve hikmet öğreten, kurban olduğum Hz. Muhammed (s.a.v.) artık aramızda bulunmamaktadır. Ümmetin bütün mahrumiyeti işte budur. Ümmet sırf o yüzden her özellikten uzaklaşmıştır. Eğer "Kitap" kendi kendine yeterli olsaydı, bugün bu ümmet bu feci duruma düşmezdi. Kuran-ı Kerim eski peygamberlerin tarihini de ileri sürmektedir.

Bu da broşürde ileri sürülen iddiayı yalanlamaktadır. Hz.Musa(a.s.) hakkında Kur'an şöyle der:

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَقَفَّيْنَا
مِنْ بَعْدِهِ بِالرُّسُلِ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ
مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ
أَفَكُلَّمَا جَاءَكُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَى
أَنْفُسُكُمُ اسْتَكْبَرْتُمْ فَفَرِيقًا
كَذَّبْتُمْ وَفَرِيقًا تَقْتُلُونَ ﴿٨٧﴾

"Biz Musa'ya Kitap verdik. Kitap verdikten sonra da arka arkaya peygamberler gönderdik. Keza Meryem oğlu İsa'ya da açık mucizeler ihsan eyledik ve Ruh-ül Kudüs vasıtasıyla ona yardımcı olduk. Her ne zaman size bir peygamber geldiyse siz onu istemeyerek kibirlendiniz. Aralarından bir kısmını yalanlayıp başka bir kısmını da öldürdünüz." [1]

Şimdi biz Hz. Musa’ya Tevrat verildiğini ve peygamber olarak geldiğini biliyoruz. Hz. Musa'(a.s.)nın ricası üzerine Harun’(a.s.)a peygamberlik verildi. Acaba Harun'a peygamberlik verilmeden Tevrat bozulmuş muydu? Yahut Hz. Musa (a.s.) ve kavmi, haşa İlâhi Kelâm'ı unutmuş muydular?

"Daha sonra Davut (a.s.) peygamber olarak geldi. Hemen onun arkasından Süleyman (a.s.) peygamber tayin edildi. Acaba Zebur'da hangi tahrif yapılmıştı ki Hz. Süleyman’a ihtiyaç duyuldu?

Hz. İbrahim'(a.s.)in devrine gelince, ondan sonra oğlu İsmail ile İshak (a.s.) peygamber seçildiler. Hz. İbrahim'(a.s.)in hangi talimatı değişikliğe uğramıştı ki İsmail ile İshak'a ihtiyaç duyuldu? Hz. İshak (a.s.) daha hayattayken Hz. Yakub'a (a.s.) peygamberlik verildi. Hz. Yakup (a.s.) daha yaşıyorken Hz. Yusuf (a.s.) peygamber olarak tayin edildi. Hangi değişiklik İlâhi Kitap’ta yapılmıştı o arada? Kısacası broşürde ileri sürülen bütün iddialar tamamen asılsız ve yanlıştır.

---

1 Bakara suresi ayet.88

Kuran-ı Kerim'in bir değişikliğe uğramayacağını biz de kabul ederiz. Yalnız bu demek değildir ki artık hiçbir peygambere ihtiyaç yoktur. Kuran-ı Kerim bu iddiayı reddetmektedir. Kuran-ı Kerim'de şöyle bir ayet vardır:

وَقَالَ الرَّسُولُ يَٰرَبِّ إِنَّ قَوْمِي اتَّخَذُوا
هَٰذَا الْقُرْآنَ مَهْجُورًا

"Resul diyecek: Ya Rabbi! Benim kavmim bu Kuran'ı mehcur (yüzüstü) bırakmıştır." [1]

Ne kadar acı bir feryattır bu! Hz. Resulüllah (s.a.v.) bu ayeti şöyle izah etmiştir:

"İnsanlar üzerinde öyle bir zaman gelecektir ki İslâm'ın yalnız ismi, Kuran'ın da ancak yazısı baki kalacaktır." [2]

Acaba Hz. Ahmed'den önce ümmet gerçekten Kuran-ı Kerim'i terk etmiş miydi? Bu konuda Nüvvab Nur-ül Hasan Han Bey şöyle der: **"Şimdi İslâm'ın ancak ismi, Kuran'ın da ancak yazısı baki kalmıştır. Camiler zahirde dopdolu olup hidayetten tamamen boştur. Bu ümmetin ulemaları gök kubbesi altında en iğrenç mahlukattırlar. Bütün fitneler onlardan çıkıp yine onlara dönmektedir."** [3]

Mevlana Senaüllah Amritsari adlı meşhur din bilgini şöyle demiştir: **"Şüphe yoktur ki Kuran bizden tamamen kalkmıştır. Biz sözde Kuran-ı Kerim'e inanmaktayız; fakat billah kalben biz onu çok hakir, pek düşük ve faydasız bir kitap zannederiz."**[4]
Kuran olduğu gibi Müslümanlarda mevcuttur. Acaba ondan ne kadar faydalandılar? Bu konuda meşhur mütefekkir Mevlana Ebülkelâm Azad şöyle bir yorum yapmıştır: **"Her çeşit pislik ve rezalet Müslümanlara musallat olmuştur. Bu ümmete yayılmamış olan sapıklığın hiçbir çeşidi yoktur. Her türlü sapıklık en şiddetli ve en kuvvetli bir şekilde bu ümmet içinde yayılmıştır. Ehli Kitap sapıklıkların hangi aşamalarından geçtiyseler Müslümanlar da hepsinden geçmişlerdir. Canım ve ruhum daima doğruyu söyleyen Hz. Muhammed'e kurban olsun ki Müslümanlar gerçekten ve tıpatıp müşriklerle bir oldular. Tevhid dinini ileri sürenler, putperestliğin bütün yollarını benimsediler. Dünya Lât ile Üzze gibi putlara tapmaktan kurtarılmıştır. Ancak şimdi onlara yeniden tapılmaya başlandı."** [5]

Kısacası Kuran-ı Kerim varken ümmet-i Muhammed (s.a.v.) neden putlara tapmaya başladı ve neden bütün pislikler bu ümmet içinde birikti? Eksik olan

[1] Furkan Suresi; a.31
[2] Mişkat; Kitab-ül İlim
[3] İktirabüssa'at s.12
[4] Ehl-i Hadis Gazetesi; 14 Haziran;1912;s.6
[5] Tezkire; Ebülkelâm Azad; Lahor;1919;s.278

nedir? Tabii ki bu ümmetin bir müzekkiye (pak eden), Allah'ın yardım ettiği ve desteklediği, nuruyla aydınlattığı bir muslihe, bir imama ihtiyacı vardır.

Meşhur şair ve düşünür Allame Muhammed İkbal şöyle demiştir:

* **"Her tarafta; "dünyadan Müslümanlar yok oldular" diye bir matem vardır. Ben ise; "Acaba Müslümanlar hiçbir zaman dünyada var mıydılar?" diye sormaktayım.**

*** Zahirde siz Hıristiyansınız; medeniyet bakımından da Hindu'sunuz. Böyle Müslümanları görünce Yahudiler bile utanır!**

*** Evet! siz Seyyidsiniz; Moğolsunuz; Afgansınız. Evet siz her milletsiniz. Fakat söyleyin bakalım. Acaba siz Müslüman mısınız?"[1]**

Mevdudi, Pakistan Sıkıyönetim Hükümeti'nin de çok saydığı ve desteklediği bir zattır. Bakalım Mevdudi bu konuda ne demiştir? **"Allah'ın şeriatında, Ehl-i Hadis, Hanefi, Devbendi, Şii vb. gibi ayrı ayrı ümmetlere yer yoktur. Bu ümmetler birer cehalet ürünüdür."[2]**

Heyhat! Bunlar kendi ağızlarından söylediklerini fiilen kabul etmemektedirler. Hz.Resullulah'(s.a.v.)tan sonra hiçbir peygamberin gelemeyeceğini ileri sürmek iki şekilde olabilir:

(a) Broşürde ileri sürüldüğü gibi bir peygamberin gönderilmesi için gerekli olan durum gerçekleşmemiştir. Ben bunun yanlışlığını hem Kuran-ı Kerim'den hem de muhaliflerimizin büyüklerinin yazılarından ispat etmiş bulunuyorum.
(b) Denebilir ki evet peygambere ihtiyaç vardır. Ancak Allah (c.c.) artık bir peygamber göndermeyecektir. Yalnız bu hem Rabbimize hem de Hz. Resulüllah'(s.a.v.)a yapılan büyük bir iftiradır. Bu demektir ki Hz. Muhammed (s.a.v.) haşa rahmetlere bir engel olarak gönderilmiştir!!! Hâlbuki o, rahmetlere değil, lanetlere bir engel olarak geldi. Fakat maalesef broşürde ileri sürüldüğü gibi Pakistan Sıkıyönetim Hükümeti'nce ne kadar deccal gelirse gelsin; ister otuz isterse otuz bin gelsin. Bunda bir kabahat yoktur. Bir tek bir İlâhi lider; bir muslih; bir peygamber gelmesin. Buna tahammülleri yoktur. Mevdudi bir yazısında şöyle der: **"İnsanların çoğu ikamet-i din hareketi uğruna, üstünlük düşüncelerinin bir timsali olan bir insan-ı kâmil'i aramaktadırlar. Diğer bir şekilde denebilir ki onlar, aslında bir peygambere taliptirler. Her ne kadar sözde "Hatm-i Nübüvvet'e inandıklarını ileri sürüp, birisi peygamberliğin varolduğunu iddia edince dilini sökmeye hazır iseler, yine de aradıkları aslında bir peygamberdir."[3]**

Hz. Ahmed (a.s.) bir şiirinde şöyle demiştir:

---

[1] Bang-i Dara; s.226
[2] Hütbat; c.5
[3] Tercüman-ül-Kur'an; Aralık;1942; s.4-6

* **"Ağızları her ne kadar abuk sabuk konuşursa da kalpleri bizden yanadır."**

Billah onların kalpleri bizden yanadır. Her zaman dillerimizi koparmaya amade iseler de, zaman tekrar tekrar bunu istemektedir ve onlar bir peygamberden başka birisinin onları ıslah edemeyeceğini iyi bilirler. Bugün dünyada bir alışkanlık hâline gelmiş olan pislikler daha önce yeryüzünde müşahede edilmemiştir: Kuran-ı Kerim'in bildirdiğine göre eski milletler ve geçmiş kavimler, çok hafif bir zaafa uğradıkları zaman Yüce Allah (c.c.) o kavimlere birer peygamber göndermiştir. Tartı aletleri yanlış kullanıldığı zaman Yüce Rabbimiz peygamber gönderdi. Seks bunalımı baş gösterdiği zaman Yüce Allah (c.c.) tarafından peygamber geldi. Kısacası en ufak ruhani bir hastalığın tedavisi için peygamber gönderildi. Bugün yeryüzünde akla gelen her çeşit sapıklık vardır. Fakat yine de bir peygamberin gelebileceği inkâr edilmektedir. Eski bozukluklar bir yana zülüm ve yolsuzluğun binlerce yeni yolu icat edilmiştir. Hâlâ muhaliflerimizce Yüce Allah'ın gönderdiği yüce bir insana ihtiyacımız yoktur! Bir İngiliz düşünürünün bir sözü aklıma geldi. O, şöyle demiştir: **"Bugün gördüğüm başka ahlâksızlıkları bir yana bırakalım. Eğer bir tek oğlancılık yahut homoseksüel alışkanlığını ele alırsak, denebilir ki bugün Allah bir muslih göndermelidir. Eğer bugün Yüce Allah (c.c.) katından hiçbir peygamber dünyanın ıslahı için gelmezse, Hz. Lut'(a.s.)un zuhur ettiği Sedüm ahalisi Yüce Allah'ın yakasına yapışacak ve:"Ya Rabbi! Bizi ancak bu alışkanlık yüzünden helak ettiğin hâlde bizden yüzbinlerce kat daha fazla bunu benimseyenleri neden helak etmedin?" diye feryat edecekler."**

Tanınmış ilim adamı Mevlana Ebülkelâm Azad şöyle der: **"Eğer dinî liderlerimizden birisi kavminin feci durumunu azıcık düşündüyse, yandaşlarına şöyle teselli verirdi: Artık bizim ve sizin çabalarınız asla bir yarar getiremez. Şimdi Kıyamet yakındır ve Müslümanların helak edilmesi kesindir. O yüzden bütün işlerimizi Mehdi İmam'ın çıkışına kadar ertelemeliyiz. O, çıkınca bütün yeryüzü kendiliğinden Müslümanlar uğruna boşalıp hazırlanacaktır."**[1]

Şii mezhebinin kabul edilen eserlerinden birinde şöyle denir: **"Eğer insanlık bir zaman ruhani muallime muhtaç idiyse bugün yine muhtaçtır. Yoksa, İnsanlık hiçbir zaman bir peygambere ve ruhani muallime muhtaç değildi ve İlâhi muallimlerin gelişi, haşa, boş ve faydasızdır" demeye mecbur olacağız. Başka bir deyişle, her kim ilk ihtiyacı kabul ediyorsa, şimdi bile onu kabul etmeye mecburdur. Herkim geçmiş peygamberleri, evliyayı, imamları kabul ediyorsa o, imamın gelebileceğini şimdi bile kabul edip ona inanacaktır. Ahir zaman İmamı'nı inkâr eden bütün peygamberlerle velilerin münkiri sayılır. Hz. Resulüllah'(s.a.v.)ın hadisi bile bunu ispat eder."**[2]

---

[1] Tezkire; İkinci Baskı; s.10
[2] Essiratüssevi; s.45-46

Şimdi sözde "İslâm Mütefekkiri"! olarak ileri sürülen Dr. İkbal'in bir yazısını vermek istiyorum. O, şöyle der: **"Keşki Mevlâna Nizami'nin duası bugün kabul olsun ve Resulüllah tekrar gelip, Hindistan'daki Müslümanlara kendi gerçek dinini tekrar açıklasın.**[1]

Kuran-ı Kerim'de Hak Te'ala şöyle buyurmuştur:

هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا
مِّنْهُمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ
وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا
مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ۝ وَآخَرِينَ
مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا بِهِمْ وَهُوَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ ۝ ذَٰلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ
يَشَاءُ ط وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ۝

"Hz.Muhammed'(s.a.v.)i okuma yazma bilmeyenler arasından O, seçti ve Resul yapıp gönderdi. O, da onlara Allah'ın ayetlerini okur; onları pak eder ve Kitap ile hikmeti onlara öğretir. Oysa onlar daha önce büyük bir sapıklık içindeydiler. Onların bir kısmı daha sonra olacaktır. Bu resul onlara da gelecektir ve bu talimat ve bu hikmetler onlar arasından yok olup gittiği zaman, Hz.Muhammed'(s.a.v.)in bir hizmetçisi efendisinden feyiz alarak gelecek ve onun feyizlerini insanlara verecektir. Ahirîn denen o insanlar daha sonra olacaklardır. Allah (c.c.) Aziz ve Hakîm'dir. Bu Allah'ın bir lütfudur. O, istediğini bu görev için seçer. Allah'(c.c.)ın lütfu çok büyüktür"[2]

Bu ayet-i kerimede Hz. Muhammed'in ikinci gelişinden yahut demek oluyor ki Hz. Mehdi'nin gelişinden bahsedilmiştir. Sahih-i Buhari'deki bir hadise göre ashab-ı kiramdan bir zat Hz. Resulüllah' (s.a.v.)a **"Ahirin"** hakkında onların kimler olduğunu sorunca Allah'ın Habibi (s.a.v.) şöyle cevap verdi:

" لَوْ كَانَ الْإِيمَانُ بِالثُّرَيَّا لَنَالَهُ رِجَالٌ
مِنْ هَؤُلَاءِ ۔

Yahut başka bir rivayete göre şöyle buyurdu:

---

[1] İkbal Name; c. 1; s.41
[2] Cuma suresi; ayet.3-4

لَوْ كَانَ الْإِيمَانُ بِالثُّرَيَّا لَنَالَهُ رَجُلٌ
مِنْ هَؤُلَاءِ .

Yani" Eğer iman Ülker yıldızına kadar bile yükselmiş olursa, Selman-ı Farisi'gillerden bir zat yahut birçok kimseler onu oradan çekip tekrar yeryüzüne getirirler."

Şimdi gördüğümüz gibi burada söz konusu olan Hz. Resulüllah'(s.a.v.)ın zamanı değildir. Çünkü Allah'ın Habibi (s.a.v.) ilk üç asrın nurlu olacağını, karanlığın da ilk üç asır sonra yeryüzüne yayılacağını bildirmiştir. Demek ki ayet-i kerimedeki **"Ahirîn"** çok daha sonra olacak insanlardır.

Mevlana Nizamî, Hz. Resulüllah'(s.a.v.)ın tekrar gelmesini arzu ediyordu. Müslümanların bugün Hz.Resulüllah'(s.a.v.)ın köleleleri ve naçiz hizmetçileri olan bizlere yaptığı haksızlıkları yapmak üzere mi Allah'ın Resulü'nün tekrar gelmesini istiyorlardı?

Prof.Meckenzy "İntroouction To Sociology" (sosyolojinin tanıtımı) adlı eserinin son iki paragrafında çok ilginç bir şey söylemiştir. O, şöyle der:
"Kâmil insanlar olmadan toplum kemâlin zirvesine ulaşamaz. Bunun için ancak irfan ve gerçeği bilmek yeterli değildir. Aksine heyecan yaratma ve harekete geçirme gücü bile gereklidir... Bize hem muallimler lâzımdır hem de peygamberler... Galiba bize yeni bir Mesih lâzımdır... Bu çağın peygamberi için, bu karışık dünyada tebliğ etmek gereklidir."

Bu yazı bir gayr-ı Müslim'e aittir. Yazarı İslâm düşünürü değildir, öyleyse ben bunu neden seçtim acaba?

Dr. Muhammed İkbal, 24 Aralık M.1921 günü Dr. Nicolson'a yazdığı mektubunda söz konusu her iki paragrafı aynen naklettikten sonra şöyle der: "Prof.Meckenzy'in "İntroduction To Sosyology" adlı eserinin bu son iki paragrafı ne kadar doğrudur."

Dr.Meckenzy bu çağda insanların bir peygambere ve bir Mesih'e ihtiyaçları olduğunu söyler. Dr. İkbal, bu sözü tam yerinde bulmaktadır. Keski bunu ben söylemiş olsaydım, gibi bir temenni vardır kalbinde!

Broşürde şöyle denir: "Hz. Resulüllah'tan sonra eğer birisi peygamberliğini iddia ettiyse, Müslümanlar hiç çekinmeden ona yalancı ve dinden dönmüş dediler. Bütün ümmet böyle birisiyle tartışmayı bile uygun görmedi ve buna tahammül edemedi. Bu da Mirza (Ahmed) Bey'in yalancı olduğunu kanıtlamaktadır.... Geçen bindört yüz yıl esnasında bütün dünyada "Hatemünnebiyyin"in kabul edilmiş olan yorumu, Hz.Resulüllah'(s.a.v.)ın son peygamber oluşu ve ondan sonra hiç bir peygamberin asla gelemeyeceği olmuştur. Bu kesin inanca dayanarak onlar, peygamber olduğunu ileri süren her zata karşı durdular. Daha sonra bile bütün

İslâm tarihi boyunca ümmet-i Müslime, peygamber olduğunu ileri süren hiçbir kimseyi asla affetmemiştir."

Gördüğümüz gibi burada bir aldatmaca vardır. Tarihin bir kısmına işaret edilip büyük bir kısmı saklanmıştır. Hz. Âdem'den bu yana dünya insanları peygamberliğini ileri süren her peygambere daima karşı koydular. Kuran-ı Kerim'den öğrendiğimiz budur. Allah'(c.c.)ın buyurduğu gibi, *"her ne zaman insanlara bir peygamber geldiyse, ne yazıktır ki daima ona karşı koydular."* [1]

Şimdi bir peygambere karşı konulursa, sırf o yüzden onu ret mi edeceksiniz? Hz. Musa ve ondan sonra gelen her peygambere karşı konuldu. Siz o ayetleri okumadınız. Yüce Allah'ın *"Kullarıma yazıklar olsun"*[2] buyurduğunu bilmez misiniz? Hz. Ahmed'e karşı koymanız onun bir yalancı olduğunu değil; aksine onun sadık ve doğru olduğunu kanıtlamaktadır.

Kuran-ı Kerim, Hz. Musa (a.s.) zamanında geçmiş olan bir olayı bildirmiştir. Hz. Musa (a.s.) peygamber olduğunu ilân edince, kavmi ona düşman kesildi. O kavmin içinden bir kişi imanını saklamaktaydı. O, onlara şöyle dedi:

وَإِنْ يَكُ كَاذِبًا فَعَلَيْهِ كَذِبُهُ وَإِنْ يَكُ صَادِقًا
يُصِبْكُمْ بَعْضُ الَّذِي يَعِدُكُمْ

"Eğer o, yalancı ise yalanının size bir zararı olmaz; aksine onun yalanı ona döner ve varsa zararı kendisine olur. Eğer o, doğruysa o zaman siz kurtulamazsınız, o zaman onun sözettiği belâların bir kısmı mutlaka size dokunur."[3]

İşte peygamberliğini iddia edene karşı bizim tepkimiz bu olmalı. Eğer o, yalancı ise o zaman Allah (c.c.) bizzat onu cezaya çarptırır. Bizim onun aleyhinde hareket etmemize gerek yoktur.

Broşürde ümmetin hiçbir yalancı peygambere asla önem vermediği ileri sürülmüştür. Broşüre göre yalancı peygamber ile asla bir mubahese ve tartışma yapılmamıştır. Peki öyleyse sizce Hz. Ahmed haşa eğer bir yalancıysa o zaman onunla neden mübahaseler ve dinî tartışmalar yaptınız? Hatta bunlarla kalmayıp ona belâlar dilediniz. Eskilerin Allah'ın peygamberlerine karşı başvurduğu bütün hilelere başvurdunuz. Bu davranışınız Hz.Ahmed1in doğruluğunu kanıtlamıyor mu?

Broşürde İmam İbn-i Kayyim' (a.r.)in bir İslâm mütefekkiri olduğu ileri sürülmüştür. Hiç şüphesiz o, büyük bir ilim adamıydı. O, insanların peygamberlere karşı davranışını şöyle açıklamıştır:

---

[1] Yâsîn Suresi a.31
[2] Yâsîn Suresi a.31
[3] Mümin Suresi a.29

"نحن لا ننكر ان كثيرا من الكذابين
قام في الوجود وظهرت له شوكة
ولكن لم يتم له امره ولم
تطل مدته بل سلط عليه رسله
واتباعهم فمحقوا اثره وقطعوا
دابره واستأصلوا شأفته هذه
سنته في عباده منذ قامت الدنيا
والى ان يرث الارض ومن عليها."

"Birçok yalancı peygamberin başlangıçta büyük bir yücelik elde ettiğini biz de inkâr etmeyiz. Ancak onlar muratlarına erişemediler ve uzun bir müddet dayanamadılar. Aksine Yüce Allah(c.c) peygamberlerini ve yandaşlarını onlara üstün kıldı ve musallat etti. Böylece onlar yalancı peygamberin izlerini silip kökünü kazıdılar ve onun bütün yüceliğini yok ettiler. Dünya var olduğundan bu yana Rabbimiz (c.c.)'in sünneti işte budur ve bu sünnet Kıyamet'e kadar devam edecektir."[1]

Bu çok yüce bir yorumdur ve yazarının gerçekten büyük bir İslam düşünürü olduğunu göstermektedir. Gerçek şudur ki İslâm tarihinden öğrendiğimiz kadarıyla, hiçbir yalancı peygamber millî yahut başka gizli bir dayanağı olmadan asla peygamberliğini iddia etmemiştir. Müseyleme-tül-Kezzab bile kavmine dayanarak ve güvenerek peygamberliğini ileri sürmüştü. Onun başlangıcı muhalefetle değil, aksine milletinin ona arka çıkmasıyla olmuştur. Hiçbir yalancı peygamberin başlangıcı zillet ve yalanlama ile olmamıştır. Bütün kavminin sevgilisi olan; bütün kavmin ümitlerini bağladığı ve başlangıcı muhteşem olmayıp daha sonra başarıyı elde etmiş olan bir tek yalancı peygamber gösteremezsiniz. Hz. İmam İbn-i Kayyim (a.r.) doğru ile yalancı arasındaki bu ince farka işaret etmek istemiştir.

Broşürde ileri sürüldüğü gibi Hz. Ahmed iddiasını ortaya attığı zaman herkes onu reddetti. Hatta öz oğlu bile kendisine inanmadı. Bütün akrabaları bile kendisini terk etti. Bugün aradan tam yüz yıl geçmiştir. Sizin de kabul ettiğiniz gibi Hz. Ahmed'in Cemaati gün gittikçe gelişip çoğalmakta ve ilerlemektedir. Sizin bütün karşı koymalarınız asla bir yarar getirmemiştir.

İşte bütün sadık ve doğru peygamberlerin başlangıcı hep böyle olmuştur. Yalancının mumu yatsıya kadar yanar derler. Eğer Hz.Ahmed (a.s.) haşa, bir yalancı olsaydı çoktan gitmiş, yok olmuş olurdu. İmam İbn-ül Kayyim' (a.r.)in dediği gibi, Cemaati de çoktan dağılmış olurdu. Yüce Allah'ın

[1] Zad-ül Me'ad; c.l s.500

كَتَبَ اللَّهُ لَأَغْلِبَنَّ أَنَا وَرُسُلِي (1)

buyurduğu gibi doğru bir peygamberin yandaşları muhaliflerinin bütün karşı koymalarına rağmen daima üstün çıkarlar.[1] Eğer muhalefet birisinin yalancı olduğunu kanıtlıyorsa, o zaman demek ki asla doğru bir Mehdi ve Mesih gelmeyecektir! Çünkü bütün eski din büyüklerimiz Mehdi'nin de muhalefetle karşılaşacağını söylemişlerdir. Meselâ Nüvvab Nur-ul Hasan Han şöyle der: **"Mehdi (a.s.) gelince başlangıçta durumu çok acıklı olacaktır. Bütün mukallidler (taklide inanan Müslümanlar) ona düşman kesileceklerdir. Onu öldürmeye kalkışacaklardır. Bu bizim dinimizi bozuyor diyeceklerdir."[2]**

Hz. Şeyh M. İbn-i Arabi (a.r.) şöyle demiştir:

"إِذَا خَرَجَ هَذَا الْإِمَامُ الْمَهْدِيُّ فَلَيْسَ لَهُ عَدُوٌّ مُبِينٌ إِلَّا الْفُقَهَاءُ خَاصَّةً"

Mehdi İmam zuhur edince onun en açık düşmanı özellikle din bilginleri olacaklardır.[3]

Demek ki ulemalar Mehdi'nin muhaliflerinin ön saflarında olacaklardır. Diğer muhalifler ise arka saflarda bulunacaklardır. Açık bir şekilde Hz. Mehdi'ye düşman kesilmek, (özellikle Pakistan'da olduğu gibi) din adamlarına nasip olacaktır!

Nüvvab Sıddik Hasan Han Bey şöyle der: **"Geçmiş şeyhleri taklit etmeyi adet hâline getirmiş olan çağın ulemaları, Hz.Mehdi konusunda; bu bizim dinimizi ve milletimizi berbat etmektedir' diyeceklerdir. Ona muhalefet için ayağa kalkacaklar ve adetleri gereğince ona kâfir deyip onu küçük düşürmeye çalışacaklardır."[4]**

İmam Rabbani Hz. Müceddid Elf-i Sani Şeyh Ahmed Serhandî bütün İslâm âleminde saygıyla kabul edilmiş olan bir din büyüğümüzdür. O, şöyle der: **"Ulema-ı zahirin Hz. İsa'nın (a.s.) içtihat yoluyla yaptığı dinî açıklamalarını, temel kaynaklarının son derece ince ve saklı olmasından dolayı inkâr edip reddetmeleri ve Kitap ile Sünnet'e aykırı görmeleri imkân dışında değildir"[5]**

---

[1] Mücâdele Suresi; a. 22
[2] İktirabüssa'at; s. 224
[3] Fütuhat-ı Mekkiye; c.2 s.242
[4] Hicac-ül- Kirame; s.363
[5] Mektubat-ı İmam-ı Rabbani!; c.2;Mek. 368

Ulemanın dediği gibi Hz. İsa(a.s.) gökten inecek ve iki meleğin omuzlarına elini koyup keza iki sarı elbise giymiş olarak gelecektir. Böyle birisini kim reddedebilir? Aynı şekilde İsa (a.s.) gelince Hz. Mehdi'nin arkasında namaz kılacaktır. Böylece hiç kimse Mehdi'yi de inkâr edemeyecektir. Fakat Hz. İmam-ı Rabbani (a.r.) bunu reddetmektedir ve Hz. İsa'nın da muhalefetle karşılaşacağını beyan etmektedir.

Şimdi ben broşürde ileri sürülen başka iddiaları ele alacağım. Broşürde şöyle denilmektedir: "Bu kısa bahisten anlaşılacağı gibi, "Hatm-i Nübüvvet"e olan inancımız, imanımızın bir parçasıdır. Bu olağan üstü önem taşıyan alelade bir kanun değildir. Aksine toplumsal gizli yönleri bile vardır. Bu gizli yönleri vasıtasıyla bu inanç İslâm medeniyetinin oluşmasında çok faydalı olmuştur. Bu inanç daima imanın tartışılmaz bir cüzü olarak kabul edilmiştir. Bu o derece sağlam bir temeldir ki, İslâm'ın ancak teorik binası değil, medeniyet binası bile bu temel üzerinde kurulmuştur. Bu inanç değişik devirler, değişik nesiller ve değişik renklere mensup insanları bir araya getirerek bir ümmet yapmıştır. Bu inanç insanın zihnî istifsarları hareketlendirmiş ve böylece açık bir şekilde benzeri görülmeyen bir medeniyetin oluşması için temeller atmıştır."

Yani biz ancak iddialar ortaya atmamaktayız."Hatm-i Nübüvvet" inancına yapışmamızın büyük bir sebebi de şudur ki bu inanca verdiğimiz anlam yüzünden İslâm medeniyeti bir birlik kazanmıştır. Dünyada yeni bir medeniyet ve yüce bir birlik ortaya çıkmıştır. **"Hatm-i Nübüvvet"e** verdiğimiz anlamlar vasıtasıyla biz o kadar yararlar elde ettik ki onu nasıl terk edebiliriz? Sonra bu inanç İslâm kuruluşunun ana temellerindendir. Eğer bu temelden vazgeçirilirse, o zaman bütün bina yıkılır! Broşür yazarının demek istediği işte budur.

Şimdi eğer bütün bina bir peygamberin gelemeyeceği inancı üzerinde kurulmuşsa o zaman yüz yirmi dört bin peygamber neden geldi? Onlardan hiçbirisi **"Hatem-ün Nebbiyyin"** değildi. Onların medeniyetleri ne üzerinde kuruluydu? Onların kavimleri nasıl bir birlik sağladılar? Acaba daha önce hep oyun muydu? Yüce Rabbimiz acaba ilk defa mı birliğin nasıl sağlanabileceğini anladı? Medeniyet binalarını ilk defa mı kavradı?

Resulüllah'(s.a.v.)ın "Hatem-ün Nebiyyin" olduğunu bütün Müslümanlar kabul ederler. Hz. Mehdi'nin Cemaati olan Müslüman Ahmediye Cemaati tam içtenlikle Hz. Muhammed Resulüllah'(s.a.v.)ın "Hatem-ün Nebiyyin" olduğuna inanmaktadır. Ancak sizin buna verdiğiniz anlam sizin kendi uydurmanızdır. Bütün eski ümmet büyüklerimiz bu manayı reddetmişlerdir. "Hatm-i Nübüvvet" inancı hiçbir zaman imanın temellerinden yahut iman şartlarından sayılmamıştır. İman'ın temellerini yahut şartlarını bize bizzat Hz.Resulüllah (s.a.v.) öğretmiştir. Hz. İbn-i Ömer(r.a.)'in rivayetine göre Hz.Resulüllah (s.a.v.) şöyle buyurmuştur: **"İslâm beş temel üzerinde kurulmuştur. Şehadet etmek ki Allah'tan başka ibadete değer bir zat yoktur ve Muhammed, Allah'ın resulüdür. Namazı**

(tam şartlarla) eda etmek; Zekat vermek; Kabe'yi haccetmek; Ramazan'da oruç tutmak."[1]

Demek ki İslâm'ın ancak beş şartı yahut temeli bulunmaktadır. Altıncı şartı! ise şimdi uydurulmuştur. İman'ın şartlarında bile bu yoktur. Hz. Ömer'in (r.a.) bildirdiğine göre, ashab-ı kiram (r.a.) Hz.Resulüllah'ın huzurunda otururken, bembeyaz elbiseler giymiş, saçı simsiyah olan bir adam geldi. Adamın üzerinde hiç bir yolculuk eseri yoktu. Bizden de hiç birimiz onu tanımıyorduk. O, Resulüllah(s.a.v.)'a geldi ve dirseğiyle Resulüllah'(s.a.v.)ı dürttü. Ondan sonra şöyle dedi: **"Ey Muhammed! İman nedir? Resulüllah (s.a.v.): 'Allah'a; meleklerine; kitaplarına; resullerine; kıyamet gününe; kadere hayra ve şerre inanmaktır' diye cevap verdi."**[2]

Ravinin bildirdiğine göre o adam sorunun cevabını duyunca "hep doğru söyledin ya Resulellah!" diye Hz. Resulüllah'(s.a.v.)ı tasdik ediyordu. O, gittikten sonra Hz. Resulüllah, Bu size dininizi öğretmek üzere gelmiş olan Cebrail idi" buyurdu.

Görüldüğü gibi burada bile "Hatm-i Nübüvvet"ten bahsedilmemiştir. Bununla beraber biz Mehdi'nin Cemaati olarak ve Yüce Rabbimizin adına yemin ederek beyan ederiz ki biz tam içtenlikle Peygamber Efendimiz'in "Hatem-ün Nebiyyin" olduğuna iman ederiz. Her kim bunu inkâr ederse bizce o, İslam'dan dönmüş sayılır. Sebebi de şudur ki Hz.Resulüllah'ın "Hatem-ün Nebiyyin" oluşu Kuran-ı Kerim'de belirtilmiştir ve bizce Kuran-ı Kerim'in bir harfini inkâr eden bile dinden çıkmış sayılır.

"Hatem-ün Nebiyyin" ile ilgili ayet-i kerime Hicri 5 senesinde nazil olmuştur. Acaba ondan önce ümmet yok muydu? Acaba daha önce bir İslâm medeniyeti yok muydu? Hicri 5 senesinden sonra bu ümmet nasıl oluştu ve medeniyet temelleri nasıl atıldı? Sonra Müslümanların medeniyeti bugün nasıl bozuntuya uğramıştır. Eğer bu inanç medeniyetin temeli ise, o zaman buna sözde bağlı oldukları halde İslâm âleminin medeniyeti neden gerilemeye yüz tutmuştur? Sizce bir İslâm düşünürü olan Dr.ikbal, **"İslâm medeniyetinin sağlam ve en güzel örneğini görmek isteyenin Kadiyan'a gidip Müslüman Ahmediye Cemaati'ni görmesi lâzımdır" demiştir.**[3]

Eğer bu Cemaat **"Hatm-i Nübüvvet"e** inanmıyorsa o zaman bu Cemaat İslâm medeniyetinin en güzel örneği nasıl oldu? "Hatm-i Nübüvvet"e inananların İslâm medeniyeti ile bir alâkası kalmadı. Fakat sözde buna inanmayanlar bu medeniyetin en güzel örneği oldu! Bu sizin kendi ifadenize göre bir İslâm düşünürü olan Dr. ikbal'in ifadesidir. Sebebini hiç düşündünüz mü?

Böyle bir iddia temel bakımından doğru değildir. Müslümanların medeniyeti bölgeden bölgeye ve ülkeden ülkeye değişmektedir. Onların giyim

[1] Buhari; Kitab-ül îman
[2] Tirmizi Kitab-ül iman
[3] Millet-i Beyza Par Ek Imranî Nazar

kuşamları; yaşayış tarzları; evlenme yolları; tesettür edip etmemeleri ve tesettür usulleri; bütün adet ve alışkanlıkları hepsi birbirinden ayrıdır. Endonezya'daki Müslümanların yaşayışları başkadır; Afrika, Finlandiya, Macaristan, Türkiye ve Arap ülkelerinin Müslümanlarının yaşayışları ise tamamen başkadır. Afganistan'ın medeniyeti başkadır; Hindistan Müslümanlarının medeniyeti ise başkadır. Bangladeş, Pakistan'dan ayrıldığı zaman, dinlerinin İslâm fakat medeniyetlerinin ise Pakistan'ınkinden ayrı olacağını ileri sürmüştü. Kısacası her yerin kendisine has bir medeniyeti vardır. Eğer dinî hareket tarzının adı medeniyet ise bunlar da yerden yere değişmektedir, inançlar değişik; kimi yerde eller hiç bağlanmamakta; kimi yerde ref'i yedeyn (elleri omuzlar hizasına kaldırmak;) yapılmakta; kimi yerde bunu yapan dinden dönmüş olarak suçlanmakta; başka yerde bunu yapmayan kâfir sayılmakta; bazı yerlerde şehadet parmağı kaldırılmakta; başka yerde bunun yasak olduğu söylenmekte! Maliki olan Afrika Müslümanlarının namaz kılma şekilleri başkadır. İran'da kerbela toprağı secde için kullanılmaktadır. Başka yerlerde bu haram sayılmaktadır! Bu ne biçim medeniyettir? Mevdudi bu sözde İslâm medeniyeti hakkında şöyle der: **"Sözde bu İslâm topluluğu yahut İslâm Cemiyeti'ni araştırdığınız zaman içinde Müslüman'ın her çeşidini göreceksiniz. Müslüman'ın sayamayacağınız çeşitleriyle karşılaşacaksınız. Sanki bu bir "Hayvanat Bahçesi"dir. Bu hayvanat bahçesinde çaylak; karga; akbaba; bıldırcın; keklik vs. binlerce çeşit hayvan ve kuş bulunmaktadır. Bunların her birisi birer serçedir"**[1]

Ne kadar küçümsemedir bu! Sanki yazarın kalbinde bu ümmet için hiçbir dert yoktur! Ümmet-i Muhammed ile alay edilmiştir. Keşki yazarın kalbinde bir İslâm sevgisi ve ümmet sevgisi olsaydı! Alay edeceğine o zaman ızdırap duyardı bu ümmet için!

Peki sizin medeniyet dediğiniz bu mudur? Bunun medeniyetle ve İslâm birliği ile zerre kadar bir alakası yoktur. Sözde bu İslâm medeniyetinin bir örneğini, "Ehl-i Hadis" gazetesi 16 Nisan; 1910'daki sayısından veriyorum. Yazarı şöyle der: **"Bu âciz kulunuz on günden beri Birmanya'daydım. Bugün saat ikide büyük camide bir toplantı vardı. Öğle namazı saatinde camiye gittim. Cami dopdoluydu. Hayret verici bir durumla karşılaştım. Camide şerbet ile dolu birkaç kadeh durmaktaydı. Hoca'nın önünde bulunan tabak muz, hurma vs. ile dolu olup, cemaat sık sık havaya kaldırarak fatiha okumakta ve "Maşuk-ı Hakkani Abdülkadir Geylani, Ruh-i Pur Fütûh" diyerek naralar atmaktaydı. Daha sonra değişik çalgılar çalmaya başlayınca cemaat "Ya muradi; ya muradi' diyerek yüksek sesle bağırmaya başladı. Bütün cami bu seslerle çınladı. Sendel karışımı bir su ile bütün cemaatin alınlarına Hindular ve Hindu Panditları (Hindu din adamı) gibi beyaz alâmetler kondu. Bundan sonra bir fahişe kendinden geçerek camide dans etmeye başladı. Ellerini yüzüne koyarak sanki yüzünü sobaya sokar gibi yaptı. Daha sonra cami bekçisi şiddetli bir şekilde davul çaldı. Bunun üzerine camide tamamen sessizlik oldu. Hoca efendi son Fatiha'yı okudu. Muz, hurma ve**

[1] Müslüman Or Siyasi Keşmekeş; c.3. 7.bsk.; s.44

şerbet dağıtıldı. Herkes çiçeklerden yapılmış kolyeler taktı. Saat dörtte herkes ayağa kalktı ve mihrapta durmakta olan elliye yakın bayrağı öptü ve onları dışarı çıkardı. Üç at donatıldı. Birinin üzerine Kadir Evliya'nın[1] diğer ikisinin üzerine de havarilerinin ruhları bindirildi. Ondan sonra cümbür cemaat şehirde dilencilik yapıldı. Onlar şehirde gezerlerken ben elimde olmayarak gülmekteydim. Koca göbekli bir kaç şişman kişi, göbeklerine ve yüzlerine kül sürerek; yalnız bir kilot giymiş ve çıplak olarak alayın önünde Ya muradi; ya muradi Abdülkadir diyerek yürümekteydi. Diğer insanlar ise onların arkasında büyük bir sarhoşluk içerisinde davul çalarak ilerlemekteydiler. Hava kararmadan önce bütün insanlar camiye geri döndüler. Heyhat! Dinleri tevhid olan Müslümanlar bugün ne gibi şirk ve bid'at işlemektedirler. Hem de camilerde!!!

Kısacası her ülkenin durumu ötekinden başkadır. Pakistan'da evliya mezarlarında göze çarpan; Vahhabî camilerinde müşahede edilen; Şii meclislerinde sergilenen medeniyet birbirinden ayrıdır. Keza her ülkenin medeniyeti ötekinden ayrıdır. Hiç bir yerde bir benzerlik bir birlik yoktur.

Broşürde yine şöyle denmiştir: "Tevrat ile İncil sahifeleri, geçmiş bütün peygamberlerin kendilerinden sonra gelecek olan peygamberlerin gelişini önceden haber verdiğini ispat etmektedir. Fakat Kuran-ı Kerim'de bu mealde hiçbir işaret bile bulunmamaktadır. Aksine Kuran-ı Kerim'de kesin bir şekilde peygamberliğin sona ermiş olduğunu kanıtlayan ve bu gerçeği ifade eden birçok ayet vardır. Hz.Resulüllah'ın hadislerinde bile bu konuda birçok doğru ve tevatür derecesinde olan hadisler mevcuttur.[2]

Burada bir iddia ileri sürülmüştür. Ancak bunu ispat eden hiçbir ayet gösterilmemiştir, İslâm mütefekkirlerinden ve hadislerden, daha önce cevap verdiğim sözde birkaç misal verildiyse de Kuran-ı Kerim'den asla bir örnek verilmemiştir. Aksine yine otuz yalancı deccalın çıkmasıyla ilgili olarak bir hadis verilmiştir. Broşür yazarının Kuran'dan kaçması anlamlıdır! Hıristiyanlar İncil'de Hz.Muhammed'(s.a.v.)den bahsedilmediğini iddia ederler. Aynı şekilde broşürde bu iddia aynen ileri sürülmüştür. Cuma Suresi'nde gelecek olan Mehdi'den bahsedildiğini daha önce açıklamış bulunuyorum. Kur'an-ı Kerim'de şöyle buyrulmuştur:

[1] "Kadir Evliya" adlı bu zat Hindistan'ın Madras bölgesinde yaşamış eski ermişlerdendir. (Çev.)
[2] A.g.e. s.6

" وَمَنْ يُطِعِ اللّٰهَ وَالرَّسُولَ فَاُولٰٓئِكَ مَعَ الَّذِينَ
اَنْعَمَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ
وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَٓاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ
اُولٰٓئِكَ رَفِيقًا ۝ ذٰلِكَ الْفَضْلُ مِنَ اللّٰهِ وَكَفٰى
بِاللّٰهِ عَلِيمًا ۝

Yani: "Her kim Allah'a ve bu Resul'e itaat ederse onlar Allah'ın ödüllendirdiği peygamberler, sıddikler, şehidler ve salihlerle beraberdirler. Onlar ne iyi arkadaştırlar."[1]

Şimdi muhaliflerimize göre bunun meali şöyledir: Her kim Allah'a ve bu Resul'e itaat ederse, onlar Allah'(c.c.)ın ödüllendirdiği peygamberler, sıddikler, şehidler ve salihler ile birlikte olacaklardır."

Demek ki Allah'a ve Resulü'ne itaat edenler, mükâfatlandırılanlardan olmayacaklar. Ancak onlarla beraber olacaklar!

Bu ne tuhaf bir mealdir. Eskiler Hz.Muhammed(s.a.v.)'den daha küçük rütbeli peygamberlere itaat ederek Allah'(c.c.)ın mükâfatına nail olurlardı. Hz. Muhammed (s.a.v.) en yüce peygamber olduğu halde ona itaat edenlerin Allah'(c.c.)ın mükâfatlarına nail olamayacaklarını iddia etmek tabii ki asla doğru değildir.

Burada "Ma'a" kelimesi kullanılmıştır. Bunun örnekleri Kuran-ı Kerim'de mevcuttur. Mesela:

" وَتَوَفَّنَا مَعَ الْاَبْرَارِ "

Ya Rabbi! "Bizi hayır işleyenlerden kıl ve onlardan sayarak canımızı al." Burada söz konusu olan aynı cinsten insanlardır. Fakat "Allah sabredenlerle birliktedir"

اِنَّ اللّٰهَ مَعَ الصَّابِرِينَ

Ayet-i kerimesinde cins farkı vardır. Demek ki eğer aynı cinsten insanlar için "Ma'a" kullanılırsa o zaman meali "onlardan" olacaktır. Ancak eğer bu kelime başka bir cins için kullanılırsa o zaman "onlarla birlikte" manasını taşıyacaktır.

Yine Yüce Rabbimiz (c.c.) şöyle buyurmaktadır:

---

[1] Nisa Suresi; Ayet 70

"اللّٰهُ يَصْطَفِي مِنَ الْمَلٰٓئِكَةِ رُسُلًا وَمِنَ النَّاسِ ۚ إِنَّ اللّٰهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ"

Yani: "Allah resullerini melekler arasından ve insanlar arasından seçer. Allah işiten ve görendir"[1]

Muhaliflerimize göre bu ayet, peygamberliğin sona ermiş olmasından sonra inmiştir. Hz. Muhammed Resullüllah'(s.a.v.)ın "Hatem-ün Nebiyyin" mahlasına nail olmasından sonra bu ayet inmiştir. Eğer peygamberlik sona ermiş olsaydı o zaman Rabbimizin: "Allah resullerini melekler arasından ve insanlar arasından seçerdi" demesi gerekirdi. Yani geçmiş zaman eki kullanması gerekirdi. Ancak Allah (c.c.) geçmiş zaman eki kullanmamıştır. Aksine, şimdiki zaman ile gelecek zamanı kapsayan bir ek kullanmıştır. Güya Resulüllah'(s.a.v.)tan sonra bir peygamberin gelmesi, "Hatem-ün Nebiyyin" oluşuna aykırı değildir. Mecm'a-ül Beyan tefsirinde şöyle denmiştir:

"اللّٰهُ يَصْطَفِي مِنَ الْمَلٰٓئِكَةِ رُسُلًا يَعْنِي جِبْرِيلَ وَمِيكَالَ وَمِنَ النَّاسِ يَعْنِي النَّبِيِّينَ"

Yani: "Allah (c.c.) meleklerden resullerini seçer. Yani Cebrail ile Mikail vb.yi seçer. Keza insanlar arasından resulleri seçer. Yani nebilerini (peygamberlerini) gönderir."

Demek ki burada normal (alelade) peygamberler murat olmayıp, şanlı ve şerefli nebilerden ve çok yüce peygamberlerden bahsedilmiştir ve onların gelmeleri Hz. Resulüllah'ın "Hatem-ün Nebiyyin" oluşuna aykırı değildir.

Kuran-ı Kerim'de Yüce Rabbimizin bütün peygamberlerden bir söz aldığı beyan edilmiştir. Ayet-i kerime şöyledir:

[1] El Hac Suresi; Ayet 76

وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا
آتَيْتُكُمْ مِنْ كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ
رَسُولٌ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ
وَلَتَنْصُرُنَّهُ قَالَ أَأَقْرَرْتُمْ وَأَخَذْتُمْ
عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ إِصْرِي قَالُوا أَقْرَرْنَا قَالَ
فَاشْهَدُوا وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ

Yani: "(Ey Ehl-i Kitap!) sizden peygamberlere ait sözü aldığım zamanı hatırlayınız. Her ne zaman size bir Kitap ve Hikmet verirsem ondan sonra da elinizde bulunanı doğrulayıcı bir peygamber gelirse, siz mutlaka ona inanacaksınız ve ona yardımcı olacaksınız. Allah: "söz veriyor musunuz ve sözünüz üzerinde bana karşı sorumluluğu da kabul ediyor musunuz deyince, onlar:" söz veriyoruz demişlerdi". Allah: 'Buna şahit olunuz ve ben de sizinle birlikte şahitlerdenim' buyurmuştu."[1]

Yine Hak Te'ala (c.c.) şöyle buyurmuştur:

وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَ
مِنْكَ وَمِنْ نُوحٍ وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ وَعِيسَى
ابْنِ مَرْيَمَ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا
لِيَسْأَلَ الصَّادِقِينَ عَنْ صِدْقِهِمْ وَأَعَدَّ
لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا أَلِيمًا

Yani: "biz bütün peygamberlerden söz aldık. (Ey Habibim!) Senden ve Nuh ve İbrahim ve Musa ve meryemoğlu İsa'dan da; biz hepsinden kesin söz almıştık."[2]

Yüce Allah'(c.c.)ın Kitap ehlinden ve bütün peygamberlerden aldığı bu söze göre onlardan (ve tabii ki ümmetlerinden) sonradan gelecek olan her peygamberin doğruluğuna inanmaları isteniyordu. Bu söz Peygamber Efendimiz'(s.a.v.)den de alınmıştı. Eğer Hz. Muhammed'(s.a.v.) den sonra peygamberlik sona ermiş ise, o zaman kendisinden alınan sözün anlamı nedir? Allame Fahruddin Razi(a.r.) bu ayeti şöyle izah etmiştir:

[1] Al-i İmran; Ayet 82
[2] El-Ahzab; Ayet 8

"فحاصل الكلام انه اوجب على جميع الانبياء الايمان بكل رسول جاء مصدقا بما معهم"

Yani: "Bu kelâmın özeti şudur ki Hak Te'ala bütün peygamberlere, talimatlarını doğrulayan bir peygamber gelince ona iman etmelerini vacip kılmıştır.

Ne kadar yüce bir sözdür bu! Yüce Allah eski bir şeriatı ortadan kaldırmadıkça, yalancı bir peygamber o şeriatı neden desteklesin? Eğer yalancı ise o, varolan doğru dini yalanlamak üzere gelecektir. Eğer destekleyici olduğunu ileri sürüyorsa böyle birisi asla yalancı olamaz ve bütün inananların ona da inanması gerekir. Aslında bu söz peygamberler vasıtasıyla onların kavimlerinden alınmıştır.

Broşürde Kuran-ı Kerim'in peygamberliğin sona ermiş olduğunu beyan ettiği ileri sürülmüş, fakat akabinde Kuran-ı Kerim'in ayetlerini ileri sürecekleri yerde, yazarları, hadislerden delil vermeye çalışmışlardır. Kuran-ı Kerim'in ayetlerini biz gösterdik ve peygamberliğin sona ermiş olmadığını ispat ettik. Broşür yazarı ve yandaşları, hem Mehdi İmam'ın hem de Hz. İsa'(a.s.)nın tekrar geleceğine inanıyorlar. Aynı zamanda Hz. İsa(a.s.) tekrar gelince ona peygamber diyenlerin kesin olarak dinden çıkmış olacaklarını ileri sürüyorlar. Oysa Taberanî ve Ebu Davud (Kitabül Melahim; Hurucüddecal Bahsi)nde Hz. Resulüllah (s.a.v.) şöyle buyurmuştur:

"الا انه ليس بيني وبينه نبي وانه نازل"

Yani "İyi dinleyiniz şüphesiz benimle onun aramızda başka peygamber yoktur ve o, mutlaka inecektir. "Başka bir hadiste şöyle denmiştir:

و الا انه خليفتي في امتي

Yani:"O, benim ümmetim içinde benim halifem olacaktır."

Demek ki burada söz konusu eski Meryem oğlu İsa (a.s.) değildir. Aksine gelecek olan Mesih İsa (a.s.) Hz. Muhammed Resulüllah'ın kendi ümmetinden olacaktır.

Hz. İmam Muhyuddin İbn-i Arabi (a.r.) şöyle der:

"عيسى عليه السلام ينزل فينا حكما من غير تشريع وهو نبي بلا شك."

Yani:" İsa (a.s.) aramızda hakem (kadı) olarak inecektir. Ancak o, yeni bir şeriat getirmeyecektir ve hiç şüphesiz peygamber olacaktır."[1]

Muhaliflerimize göre burada İbn-i Arabi (a.r.) geçmiş İsa'(a.s.)nın tekrar geleceğini bildirmiştir ve burada eski İsa'dan bahsedilmiştir. Fakat bu asla doğru değildir. İbn-i Arabi bir ayetin (4:160) tefsirinde şöyle demiştir:

"وجب نزوله في آخر الزمان بتعلقه ببدن آخر."

Yani:"Hz. İsa'(a.s.)nın ahir zamanda nüzûlu mutlaka gerçekleşecektir. Ancak o, yeni bir vücut ile birlikte gelecektir."[2]

Demek ki eski İsa (a.s.) gelmeyecektir. Aksine yeni bir bedenle yeni bir İsa (a.s.) gelecektir ve o, İbn-i Arabî'(a.r.)ye göre mutlaka peygamber olacaktır.

Broşür yazarı acaba bu yazıları okumadı mı? Hz. İmam İbn-ül Kayyim (a.r.) broşürde İslâm düşünürleri arasından sayılmıştır. O, Zadül me'ad adlı kitabında şöyle der:

"Hz. İsa'nın otuz üç yaşında göğe çıktığı rivayet edilmektedir. Ancak bu rivayet, benimsenecek olan sahih ve müttesel rivayetlerden değildir. İmam Sami'ye göre aslı şudur ki bu aslında Hıristiyan rivayetlerindendir. Hıristiyan rivayetlerine göre, Hz. İsa (a.s.) otuz yaşındayken berhayat maddi vücuduyla göğe kaldırılmıştır."

Bu yazıdan açıkça anlaşıldığına göre Hz. İsa'nın göğe çıkışı hakkındaki rivayetlerin aslı yoktur. Hz. İmam Sami'ye göre bu çeşit rivayetler aslında Hıristiyanların malıdır ve oradan Müslümanlara geçmiştir. Biraz önce Hz. İmam İbn-i Kayyim'in bir yazısını da okuduk. İmam İbn-i Kayyim broşürde güvenilir İslâm mütefekkirlerinden sayılmıştır. Ona göre de eski Meryem Oğlu İsa (a.s.) ne göğe çıkmıştır, ne de gökten inecektir. Hz. İmam İbn-i Kayyim (a.r.) başka bir yazısında şöyle der:

"لو كان موسى وعيسى حيين لكانا من أتباعه."

[1] Futuhat-ı Mekkiye; C.l; S.570
[2] Fethülbeyan Tefsiri; c.2; s.49

Yani:" Eğer Musa ve İsa yaşıyor olsalardı Hz.Resulüllah'a tabi olanlardan olurlardı"[1]

Hz. Musa ile Hz. İsa da aynı şekilde zikredilmiştir. Burada "lev *kâna"* yani" eğer yaşıyor olsaydı" tabiri dikkate şayandır ve Hz. Musa (a.s.) ile Hz. İsa (a.s.) her ikisinin vefat etmiş olduğunu göstermektedir.

Allame İbn-i Haldun, Pakistan Sıkıyönetim Hükümeti'nin yayınladığı broşürde İslâm düşünürleri arasından sayılmıştır. O, şöyle der:

"İbn-i Ebi Vatil ile şu'be'nin dediğine göre, Mehdi'nin Al-i Muhammed içinde zuhur edecek olan Mesih olduğu konusunda tartışmalar yapılmıştır. Bazı sufilerin *"İsa'dan başka Mehdi yoktur"* hadisini kabul etmelerinin sebebi de kanaatimce budur. Yani Şeriat-ı Muhammediye ile alakası olan İsa(a.s.) Mehdi olacaktır. Halbuki eski İsa'(a.s.)nın Şeriat-ı Muhammediye ile değil, aksine Şeriat-ı Museviye ile alakası vardır."[2]

İşte gerçekten ermiş ulemalarla hakikatten uzak ulemalar arasındaki fark budur. Hz.Resulüllah'(s.a.v.)ın *"Lel Mehdi ille îsa"* (İsa'dan başka Mehdi yoktur) hadis-i şerifinden şu derin anlam çıkarılmıştır ki eski İsa (a.s.) Hz. Musa'nın ümmetindendi. Oysa bize lâzım olan ümmet-i Muhammed'(s.a.v.)den olan Mehdi'dir. Onun için eski İsa (a.s.) için ümmet-i Muhammed'de yer yoktur!

Broşürde eski İslâm mütefekkirlerinden söz edildiyse de en fazla örnekler meşhur şair Dr. İkbal'in yazılarından verilmiştir. Eski Meryemoğlu İsa artık gelmeyecektir. Ümmet-i Muhammed içinde doğacak olan Mehdi'ye İsa ismi bir lakap olarak verilmiştir gibi Müslüman Ahmediye Cemaati inancı hakkında Allame İkbal şöyle demiştir: "Hz. İsa (a.s.) bir fani gibi vefat etmiştir. İkinci gelişinden murat ruhani(manevi) bakımdan benzerinin doğuşudur gibi Ahmedilerin inancı çok mantıklıdır."[3]

Gerçek olan Mesih'in mutlaka peygamber olacağına muhaliflerimiz de kesin olarak inanırlar. Acaba eski İsa mı gelecek yoksa adını taşıyan başka birisi mi gelecektir? Esas ihtilafımız budur. İbn-i Haldun ve diğer İslâm mütefekkirleri eski Mesih'in artık gelemeyeceğini, onun yerine adını taşıyan bir zatın ümmet-i Muhammed'de doğacağını ileri sürüyorlar. Dr. İkbal bile aynı fikri savunmuştur. Aslında Batı'da yetişmiş olan İkbal ne bizimle hem fikirdir; ne de muhaliflerimizle aynı fikri paylaşmaktadır. Bizim inancımızın, muhaliflerimizin inancından daha mantıklı olduğunu söylüyorsa da ona göre, Hz. İsa'nın göğe çıkışı ve oradan tekrar inişi; keza Mehdi ile ilgili bütün rivayetler gayr-i İslâmî'dir. O, bir şiirinde şöyle demiştir:

---

[1] Medaric-üs Salikin;c.2; s.313; El yazması
[2] Tarih İbn-i Haldun; c.l s.273
[3] İkbal'in demeci; 17 Şubat; 1936

* "Kendi kalp kulenin üzerine Allah'ın nüzul edişine bak! Artık Mehdi ile İsa'yı beklemeyi bırak![1]

Başka bir nesrinde o, şöyle demiştir: "Mehdi ile Mesih'in ikinci gelişi ve müceddidiyet konusundaki hadisler İranlı ve Acem uydurmasıdır. Arap düşüncesi ve Kuran-ı Kerim'in gerçek ruhuyla bunların hiçbir alâkası yoktur."[2]

Bundan başka bile İkbal birçok yazısında Mehdi ile Mesih'in gelişi inancını reddetmektedir. Ona göre bu inanç bir Fars uydurmasıdır ve yüzlerce yıl sonra İslâm inançlarına karışmıştır. Halbuki Peygamber Efendimiz (s.a.v.) sayısız hadislerinde Mehdi ile Mesih'in geleceğini ümmetine müjdelemiştir.

Peki, o zaman siz İkbal'e mi uyacaksınız yahut Hz. Resulüllah'a mı tabi olacaksınız?

Sözde bir İslâm düşünürüne mi tabi olacaksınız yahut Allah'ın Habibi'(s.a.v.)nin sözlerini mi kabul edeceksiniz? Musa'nın ümmetinden olanı ve ümmet-i Muhammed ile hiçbir alakası olmayanı mı kabul edeceksiniz yahut ümmet-i Muhammed olup Hz. Muhammed'in naçiz hizmetçisini mi benimseyeceksiniz? Ümmetin artık karar vermesi lâzımdır; Musevî Mesih'i mi kabul edecektir yahut Muhammedi Mesih'i mi benimseyecektir? Biz ise zaten Muhammedi Mesih'i benimsemişizdir. Kaldı ki Mesih'in rütbesi konusunda sizin inancınız nasılsa bizim inancımız da aynıdır. Yani Muhammed ümmetinde *"Ahirin"*lerde (ümmetin son kısmında) gelecek olan Mesih tam olarak Muhammed dinine ve Hazret-i Muhammed'e bağlı ve **"Ümmetî Nebî"** olacaktır. Bu Mesih'in rütbesi konusunda aramızda bir zerre kadar anlaşmazlık bulunmamaktadır. Gelecek olan Mesih kesinlikle **"Ümmetî Nebî"** (Ümmetten bir peygamber) olacaktır. Sizin inandığınız gibi biz de kesin olarak aynı şekilde inanmaktayız. Bu konuda aramızda hiçbir anlaşmazlık yoktur.

Durum böyleyse, o zaman bu yalanlar, bu yaygaralar, bu iftiralar nedendir? Neden bunca kitaplar yazılmıştır? Niçin "Tekfir" (dinden çıkarmak) ve kâfir saymak meselesi başlatılmıştır? Mesih adına gelecek olan, kim olursa olsun, mutlaka Allah'ın peygamberi olacaktır. Bu sizin kendi inancınızdır ve bu tam olarak benimsenmiş bir inançtır. Eski Mesih mi gelecektir yoksa yenisi mi gelecektir, bu konuyu şimdilik bir tarafa bırakalım. Sizin kendi ulemalarınızın ve tanınmış düşünürlerinizin belirttiklerine göre:

* Gelecek olan mutlaka peygamber olacaktır ve kim olursa olusun peygamberliğini inkâr eden her kişi kâfirdir.

Hatta bazı tanınmış din büyüklerinin dediklerine göre:

* Gelecek olan "Eski Mesih" değildir. O, yeni bir bünye ve beden ile birlikte gelecektir. Yani ilk beden olmayacaktır. Aksine başka bir şahıs gelecektir.

---

[1] Mahzen Dergisi; Mayıs;1905
[2] İkbal Name; c.2; s.230-231

Hazret-i Muhammed'(s.a.v.)in bu konudaki kararı da bellidir. Kendilerine göre Mehdi ile İsa Mesih iki ayrı kişi olarak çıkmayacaklardır. Aksine bu her iki isim aynı tek kişiye verilmiştir. Resulüllah'(s.a.v.)ın *"Lel Mehdi ille İsa"* (İsa'dan başka Mehdi yoktur) hadis-i şerifi buna bir delildir.

Kısacası Müslüman Ahmediye Cemaati inancına göre, bu konu çok açık ve kesindir. Bu mesele Kuran-ı Kerim ile Hadis-i Şerif ışığı altında gün gibi açık ve bellidir. Bunda hiç bir şüphe yoktur, hiç bir karanlık bulunmamaktadır. Buna rağmen sizler yüz yıldan beri biz Ahmedi Müslümanlarla çekişmekte ve yüz yıldan beri de bu temiz Müslüman Cemaat'e türlü zulümler yapmaktasınız. Bugün bile görünürde bu zulümlerden vazgeçmeye niyetiniz yoktur.

Bugün Pakistan'ın Sind eyaletinden yeni bir haber gelmiştir. Daha önce Müslüman Ahmediye Cemaati, Sakkar şehri Amiri'ne saldırı yapılmış ve kendisi bu saldırıda yaralanmıştı. Ondan önce de başka bir Amir şehit edilmişti. Bugün gelen habere göre Müslüman Ahmediye Cemaati Navab Şah Amiri (başkan) bu sabah saat onbirde şehit edilmiştir. Aramızdaki bu anlaşmazlıklar böyle mi çözümlenecektir? Bir tane Ahmedi Müslüman'ı şehit edebilirsiniz iki tanesini, dört tanesini hatta bin tanesini şehit ediniz; bildiğimiz şu ki Yüce Allah, onların hayatta olduklarını bildirmektedir ve ilerde dahi hep hayatta olduklarını bildirecektir. Allah'ın yaşattığını sizler öldüremezsiniz. Bu elinizde değildir. Elbette ki Allah'ın öldürdüğünü yaşatmaya uğraşıyorsunuz. Siz o işinizde de başarısız kaldınız, bu işinizde dahi başarısız kalacaksınız. Hiç bir zaman İsa'yı yaşatamazsınız. Hiç ama hiç bir zaman Musa (a.s.) ümmetinden bir peygamber olan Meryem oğlu İsa'(a.s.)yı yaşatamazsınız. Sizin inancınıza göre eğer o, gökte bulunuyorsa, oradan indiğini göstermek size nasip olmayacaktır. Gelecek nesiller boyunca onu bekleyedurunuz. Allah adına yemin ederim ki sizin bu hasretiniz hiç bir zaman bitmeyecektir.

Müslüman Ahmediye Cemaati'ni öldürmek istiyorsanız biliniz ki on, yüz yahut bin kişiyi öldürmekle bu Cemaat ölmeyecektir. Siz ancak bir tek kişiyi yaşatarak gösteriniz, bütün cemaat o anda ölmüş olur. İşte o tek kişi Hz. İsa'(a.s.)dır. Bu anlaşmazlık uzun zamandan beri sürmektedir aradan yüzyıl geçmiştir. Dünya nereden nereye varmıştır. Yüz yıldan hatta daha da öncesinden beri sizin ulemalarınız mahvolmuş olduğunuzu söylemektedirler. İçinizde İslâmiyet'in bir belirtisi kalmamıştır, öyleyse Allah aşkına söyleyiniz. İsa (a.s.) gökte oturup ne yapmaktadır? Neden inmiyor? İlaç**,** yılanın soktuğu öldükten sonra mı gelecektir**?** Biraz düşününüz. Doktoru ölmüş olan hastanın sonu ne olacaktır? Hiç şüphesiz İsa (a.s.) vefat etmiştir ve gökte berhayat oluşu ancak sizin kuruntunuzdur. Binlerce yüzbinlerce Ahmedi Müslüman'ı öldüreceğinize bir tek bu ölmüş olanı yaşatınız.

Ben Müslüman Ahmediye Cemaati adına size meydan okuyorum. Aramızdaki kavga da işte böylece sona ersin. Eğer Hz. İsa'yı berhayat iken gökten indirirseniz, Allah adına yemin ederim ki ben ve bütün cemaatim ona ilk başta bi'at oluruz. Biz eski inançlarımızdan vazgeçip tövbe ederiz ve İsa'nın önünde de

çarpışırız, arkasında da çarpışırız sağında ve solunda da çarpışırız. Çünkü biz **"EVET"** diyenlerdeniz ve **"Amenna ve Saddekna"** (inandık ve doğruladık) diyenler arasında bulunmaktayız.

Bununla birlikte size söylüyorum. Eğer sizin İsa'nız, yani ileri sürdüğünüz farzedilmiş İsa, farzedelim hayattayken göğe çıkmış olsa bile, eğer o, tekrar dünyaya inerse dahi, sizler yine de ona ancak karşı çıkacaksınız. Size nasip olan ancak ve ancak karşı çıkmaktır.

Bu anlaşmazlığı neden karara bağlamıyorsunuz? Neden dualar etmiyorsunuz? Neden Allah'a yalvarıp, alınlarınızı onun huzurunda yere sürmüyorsunuz? Ya Rabbi! bu anlaşmazlık çok büyüdü. Dünya nereden nereye vardı. Bari şimdi gelmesiyle hayat bulabileceğimizi umduğumuz İsa'yı gönder diyerek neden Allah'a yalvarmıyorsunuz? Sizler gibi, İlyas Peygamberi gökte zannedip bugüne kadar yolunu gözetleyen Yahudilerden neden ibret almıyorsunuz? Onların inancı da sizinkinin aynısıdır. Yani güya İlyas Peygamber gökten inince Musa ümmeti dirilecektir. Fakat aradan iki bin sene geçmesine rağmen İlyas Peygamber onların düşündüğü gibi gökten inmemiştir. Onlar bugüne dek Kudüs'te *"Ağlama Duvarı"* denen bir duvarın yanına giderek haykırırlar ve şöyle derler: Ya Rabbi! Gelişinden sonra Mesih gelecek olan İlyas Peygamberi gönder.

Sizin kalplerinizde hiçbir zaman bir hasret doğmuyor mu? İsa (s.a.) gelmeyince İslâm dini dünyada üstün gelmeyecektir diye içinizde bir ızdırap yahut bir huzursuzluk doğmuyor mu? Öyleyse neden İsa'nın gelmeyişinden bir üzüntü duymuyorsunuz? İsa bir yana, daha Deccal'ın üstüne binip yolculuk yapacağı ve her yana ölüm ve felâket saçacağı "Deccal'ın eşeği" bile zuhur etmemiştir diye niçin düşünmüyorsunuz? Deccal çıktıktan sonra İsa Mesih inecekti. Yazıklar olsun. Sizler hikâyelere yapışıp kalmışsınız. Gerçek ile hiçbir ilişkiniz kalmamıştır. Eyvahlar olsun sizlere. Biz büyük hasretlerle sizler için dualar etmekteyiz. Canım ve bütün Ahmedi Müslümanların canı elinde olan Yüce Allah'ın büyüklüğü ve yüceliği üzerine yemin ederim ki eğer İsa gerçekten hayatta ise ve biz yalancı isek Allah hepimizi helak edip yok etsin. Yalnız Yüce Allah adına yemin ederim ki İsa (a.s.) vefat etmiştir, fakat İslâm yaşamaktadır. İslâm'ın hayatı bugün sizden bir fidye istemektedir. O fidye nedir? İsa'nın ölümüdür. O yüzden bırakınız İsa ölsün. İslâm'ın hayatı işte buna bağlıdır.

SON